

PRESS CLIPPING

Четвртак 02.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НА ПРОЛЕЋЕ ПОЧИЊЕ ИЗГРАДЊА 20 СТАНОВА

Данас, Датум : 2.12.2010, Страна : 16

Град, Комесаријат за избеглице, Градски центар за социјални рад и УНХЦР заједнички помажу избеглим и интерно расељеним лицима

На пролеће почиње изградња зграде са 20 станова намењених избеглим и интерно расељеним лицима, смештеним у колективним центрима на територији Београда, који већ две деценије живе без домова, најавио је јуче у Скупштини града градоначелник Београда Драган Ђилас, приликом потписивања меморандума о разумевању на реализацији пројекта „Социјално становање у заштићеним условима, првог такве врсте у престоници.

Овај документ потписали су и помоћник секретара у Комесаријату за избеглице Иван Гергинов, директор Градског центра за социјални рад Београда Снежана Стошковић и шеф УНХЦР-а у Србији Едуардо Арболеда. Укупна вредност грађевинских радова и опреме биће 550.000 долара, а пројекат финансирају Биро за популације и миграције владе САД а суфинансира УНХЦР. Град Београд ће обезбедити грађевинско земљиште и комуналну инфраструктуру.

- Сада ћемо решити проблем за 20 породица, и немамо намеру да станемо већ ћемо наставити са изградњом. Трудимо се да у Београду помогнемо свима онима који немају довољно. Кроз ребаланс буџета једина ствар коју повећавамо управо су средства за социјалну заштиту. До сада смо уселили више од 200 породица у социјалне станове, у току је конкурс за још 82 породице. Скоро 1.100 породица је непрофитним становима добило свој смештај, а уселићемо још 92 породице до краја ове године. Први пут смо ове године увели и то да лица која су некада имала избеглички статус, а сада га више немају јер су грађани Београда, имају посебну квоту од 50 станова у оквиру нашег конкурса за непрофитне станове - рекао је градоначелник Београда. Ђилас је додао да ће изградња станова за избегла и расељена лица бити мала надокнада за оно што су претрпели током прошлих година.

Тренутно на територији Београда постоји седам колективних центара са 780 корисника од којих су 247 избеглице а 533 интерно расељена лица са Косова и Метохије. Изградња стамбеног објекта омогућена је и захваљујући Хуманитраном фонду Ана и Владе Дивац. Пројекат је део напора Владе Србије да затвори колективне центре и побољша животне услове избеглица и интерно расељених. До сада је овај концепт реализован у 26 општина широм Србије, у којима је изграђено 537 стамбених јединица.

Антрфиле : Право на коришћење

Станови ће бити површине од 22 до 50 метара квадратних, а моћи ће да их добију на коришћење најугроженије породице. Корисници станова на територији града Београда имаће право да користе станове док су у стању социјалне потребе. Породица, која ће бити изабрана за домаћина зграде живеће са корисницима и њена улога ће бити да буде веза између станара и Градског центра за социјални рад, те да им пружа потребну додатну помоћ.

НА ПРОЛЕЋЕ ИЗГРАДЊА СТАНОВА ЗА РАСЕЉЕНЕ

Преглед, Датум : 2.12.2010, Страна : 4

Изградња објекта са 20 станова у Великом Мокром Лугу намењених избеглим и расељенима из колективних центара са територије Београда, који већ две деценије живе без домова, почеће на пролеће, најавио је јуче градоначелник Драган Ђилас. „Трудимо се да у Београду помогнемо свима који немају довољно и у време ове кризе кроз ребаланс градског буџета једину ствар коју малтене повећавамо су управо средства за социјалну заштиту“, рекао је Ђилас пред потписивање Меморандума о разумевању на реализацији пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, првог такве врсте у главном граду. Према Ђиласовим речима, град ће део кредита које добија за инфраструктуру издвајати за изградњу социјалних станова.

Градски секретаријат је први пут ове године за оне који су изгубили статус избеглица издвојио квоту од 50 непрофитних станова, рекао је он. „Ми смо у Београду у социјалне станове уселили више од 200 породица, у току је конкурс за 82 стана. Скоро 1.100 породица је кроз непрофитне станове добило могућност смештаја, а до краја године уселићемо још 92 породице“, рекао је он. Уговор су потписали и комесар Комесаријата за избеглице Владимир Цуцић, директор Градског центра за социјални рад Београда Снежана Стошковић и шеф УНХЦР-а у Србији Едуардо Арболеда. Изградњу је помогао и Хуманитрани фонд Ана и Владе Дивац.

Укупна вредност грађевинских радова и опреме биће 550.000 долара, а пројекат финансирају Биро за популације и миграције владе САД а суфинансира УНХЦР. Град ће обезбедити грађевинско земљиште и комуналну инфраструктуру. Бета

ЗГРАДА СА ДОМАЋИНОМ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И РАСЕЉЕНЕ

Политика, Датум : 2.12.2010, Страна : А18

Градњу првих социјалних станова у заштићеним условима финансирају америчка влада и УНХЦР, а град ће обезбедити земљиште

Прва зграда за социјално становање у заштићеним условима почеће да се гради на пролеће 2011. године, имаће 20 станова и у њу ће се уселити избеглице и интерно расељене особе. Станови (22 до 50 квадратних метара) додељиваће се на коришћење и њихови станари моћи ће да их изнајмљују све док припадају социјално угроженој категорији. То је пројекат првенац у Београду који ће помоћи да ови житељи престонице дођу до крова над главом. Шансу да избеглице и расељени колективни центар замене топлим домом омогућили су финансијери: Биро за популације, избеглице и миграције владе САД и Високи комесаријат

Уједињених нација за избеглице – УНХЦР. Пројекат вредан 550.000 долара (грађевински радови и опрема) спровешће уз подршку ХВО Хаузинг центра и хуманитарног фонда „Ана и Владе Дивац”. У том послу град се, на јучерашњем потписивању Меморандума о сарадњи на реализацији пројекта „Социјално становање у заштићеним условима”, обавезао да прибави грађевинско земљиште опремљено комуналном инфраструктуром на коме ће бити сазидан објекат.

– Решићемо проблем 20 породица, али ту нећемо стати. Као што узимамо кредите за инфраструктурне пројекте, град ће их подизати и за градњу социјалних станова. Трудимо се да помогнемо онима који немају довољно и једина повећања у буџету су за социјалну заштиту. Ове године први пут смо увели да особе која су некада имале избеглички статус, а сада су грађани Београда, имају посебну квоту од 50 станова у оквиру конкурса за непрофитне станове – рекао је градоначелник Драган Ђилас и додао да се без упорности Ане Дивац овај пројекат не би остварио.

Изградњом социјалних станова у заштићеним условима, Београд се придружује групи од 26 општина у Србији, које су од 2002. године изградиле 537 станова.

За разлику од социјалних станова који се конкурсом додељују на коришћење, овај вид помоћи има предност – домаћина зграде. Реч је о радно способној породици, која ће као корисник социјалног стана надгледати објекат, и биће веза између Градског центра за социјални рад и станара објекта. Њу ће месечно, у висини износа социјалне сигурности за породицу од четири члана, плаћати град из буџета за помоћ коју буде пружала комшијама којима је због старости, болести или психофизичког стања потребна додатна брига.

Концепт становања у заштићеним условима који је пре осам година у Србији започела швајцарска Агенција за развој и сарадњу постао је део Стратегије развоја социјалне заштите РС и оцењен је као најбоље и најтраженије решење за становнике који још бораве у колективним центрима. Према најновијем попису, у престоници живи око 60.000 интерно расељених и око 24.600 избеглих особа. Смештени су у седам званичних и 18 незваничних колективних центара, а многи живе као подстанари.

Антрфиле : Ко може да конкурише

Осим избеглица и интерно расељених особа смештених у колективним центрима или приватном смештају са пријављеним боравиштем у Београду, право на социјално становање у заштићеним условима могу да остваре социјално угрожени појединци и породице са пријављеним пребивалиштем на територији града. Једини услов је да приходи по члану домаћинства не прелазе прописима социјалне заштите дефинисан износ који гарантује социјалну сигурност.

ПОРОДИЦА ПОЛИЦАЈЦА УСЕЛИЛА СЕ У ОПШТИНУ

Блиц – Србија, Датум : 2.12.2010, Страна : 1

Несвакидашњи протест у Рачи

Седмочлана породица Пашић тражи стан. На конкурс за социјалне станове одбијени пошто их има двоје више него што конкурс предвиђа

РАЧА : Радомир Пашић, радник полиције, заједно са супругом и петоро деце узраста од седам до 15 година уселио се у ходник општине Рача, испред канцеларије председнице општине, тражећи да му локалне власти обезбеде стан. Како каже, на овај очајнички потез одлучио се зато што већ 12 година нема стан, и не може да издржи још једну зиму у штали, коју је добио на коришћење, у којој нема ни купатила, ни грејања.

Он наводи да га је општина на конкурс за социјалне станове одбила “јер има вишак чланова породице”, пошто је конкурс био расписан за “породице које имају до пет чланова”, о ова фамилија броји седморо људи.

Свуда сам тражио помоћ, био сам и у колективном центру, где су моја деца, као бебе, спавала на поду. Онда сам прешао у напуштену шталу, у којој је један део и бивша кланица. Ту ми је и мајка која има 85 година. **Живели смо у Пећи, избеглице смо.** Општина је имала 12 станова за угрожена лица, конкурисали смо, али нисмо ушли ни у ужи избор јер, како су нам рекли, имамо “вишак чланова породице”. То значи да сам угроженији него што треба и опет сам остао без ичега. Био бих задовољан и са плацем јер ми људи из Црвеног крста и хуманитарних организација нуде монтажну кућу у којој бисмо нашли мир и смештај - каже Радомир.

Кућа у којој је ова породица живела нема купатило. **Газдарица, која им је своју имовину до сада давала бесплатно, тражи да се иселе јер јој је потребна.** Петоро деце је због влаге јер нема крова оболело у међувремену од астме. Супруга Аленка је због тешког живота и послепорођајног синдрома оболела и лечи се годинама на специјализованом одељењу Клиничког центра у Крагујевцу.

Имам наду да ће се појавити хумани људи који ће ми помоћи. Обраћао сам се свим министарствима, председнику Владе, али су сви рекли да је то проблем локалне самоуправе - каже Пашић. Председница општине Рача Драгана Живановић каже да је “упозната са проблемом породице Пашић, али да она није у категорији социјално угрожених“.

Они имају приходе који су већи од 40.000 динара месечно и зато не спадају у социјално угрожене. Смештај им треба, у прво време су добијали по четири хлеба дневно као помоћ за расељене. Радомир Пашић је конкурисао за стан у заштићеним условима, али ти станови су за оне породице које имају до пет чланова, а његова има седам чланова. Општина хоће да му помогне и тражићемо новац за још два стана који су већи и у које могу да сместе веће породице, и један од њих ће бити додељен њему - каже Драгана Живановић. Радомир Пашић каже да његова примања нису довољна да реши стамбено питање, пошто их са његовом мајком старом 84 године, која је непокретна, у породици има осморо. Он каже да његова породица не бира место где ће живети, само да имају свој кров над главом.

У општини Рача има 350 породица које се воде као социјално угрожене, али породица Радомира Пашића не спада у ту категорију. Постоји могућност и да им локална самоуправа додели плац, на коме ће направити кућу. До тада Пашићи ће боравити у згради општине...

ИЗБЕГЛИЦЕ МЕСЕЦ ДАНА БЕЗ СТРУЈЕ

Блиц – Србија, Датум : 2.12.2010, Страна : 3

КУРШУМЛИЈА - У Куршумлији 10 избегличких и две социјално угрожене породице месец дана живе у новим становима без струје јер општина нема новца за прикључак, рекао је председник општине Горан Бојовић.

Изградњу зграде где су смештене избегличке породице из колективног центра Селова финансира је немачка хуманитарна организација АСБ. Општина је тада преузела обавезу да финансира прикључење за струју и друге завршне радове. Међутим, општинска власт се у међувремену променила, а ново општинско руководство не признаје никакве обавезе које је преузела претходна власт. Бојовић (НС) је рекао да је неизвесно када ће избеглице у тој згради добити струју. Он је рекао да је у међувремену општина финансирала прикључак на водовод и канализацију, али да нема новца за струју.

С друге стране, бивши заменик председника општине Дејан Милошевић (Г17) каже да је претходна власт уложила велики напор да обезбеди донатора за изградњу зграде.

ПРИНЦИП ПРАЗНИХ ОБЕЋАЊА

Време, Датум : 2.12.2010, Страна : 26

Станарска права у Хрватској

Зашто су се избегличка удружења Срба из Хрватске негативно изразила о најави решења стамбеног збрињавања

Оптимистично су два предсједника, хрватски Иво Јосиповић и српски Борис Тадић, најавили рјешавање проблема станарских права избјеглих Срба. Усугласили су и принцип: сви Срби који се желе вратити могу се укључити у процес стамбеног збрињавања, а онима који повратак не желе стамбено питање ће се рјешавати помоћу донација. Тако је већ за другу половину идуће године најављена донаторска конференција у Београду, на коју ће бити позвана Европска унија и САД, а дотад ће на цијелој тој ствари и "принципу" вриједно радити обје владе.

Ријеч је о, најприје, око 4500 некадашњих станарских права, који су се пријавили за тзв. стамбено збрињавање. Њима би држава Хрватска требала у догледно вријеме осигурати станове, које би они могли откупити – још се не зна под којим увјетима – након што се одустало од првотне намјере да им се станови додијеле само на кориштење, без права на откуп и наслеђивање станарских права. Но, од тога још нема ништа, јер би се ти станови морали, или барем већина њих, тек изградити.

ДОНАТОРСКИ СПАС: Потом, ту је онај већи проблем: много је већи број грађана српске националности који су из својих станова у хрватским градовима отишли под притисцима или зато што су из њих насилно избачени, неријетко и без могућности да понесу и најосновније ствари и документе. Према подацима Владе Хрватске, таквих је станова 18.000, док подаци ОЕБС-а говоре да их је око 30.000.

Асоцијација избјегличких и других удружења Срба из Хрватске недавно се негативно изразила и о програму хрватске владе о стамбеном збрињавању: тај је програм Хрватска донијела да би заварала међународну заједницу и изиграла потписане билатералне и међународне уговоре. Избјегли и прогнани Срби из Хрватске годинама указују да је Хрватска једина од свих република бивше СФРЈ одузела својим држављанима српске националности станарска права, што је било у функцији спречавања повратка и етничког чишћења, оцјена је те асоцијације, која наводи и то да умјесто да Хрватска поштује преузете обвезе и врати Србима станарска права и другу одузету имовину, она нуди откуп који може задовољити само мањи број повратника који су се за програм стамбеног збрињавања определијелили. "Исто тако очекујемо од међународне заједнице да кроз поглавље 23 'Правосуђе и људска права' услови Хрватску да натурална или новчана реституција бившим носиоцима станарског права буде услов за њен пријем у чланство ЕУ", захтјев је те Асоцијације.

"Вјерујем да ће то постати хуманитарно, чак техничко питање – питање организације и provedбе! Сви они који се заиста желе вратити, хоће и могу добити своје укључење у поступак обнове и стамбеног збрињавања у Републици Хрватској, док се за оне који се немају намјеру вратити планира рјешење – посебице путем међународног донаторског фонда – за рјешење стамбеног питања у Републици Србији", најавио је након разговора с колегом Тадићем хрватски предсједник Јосиповић.

Без обзира на лијепе ријечи – вјеројатно и искрене намјере да се на то питање напакон стави точка – већ у првој Јосиповићевој реченици одговор је на питање да ли ће овога пута доиста проблем бити ријешен. Тешко да питање може постати техничко, питање организације и provedбе; **довољно је прочитати само документе јавног (пучког) правобранитеља Јурице Малчића, један о појавама дискриминације, други о опћем стању људских права у Хрватској у 2009. години, у којима су проблеми с којима се сусрећу власници имовине српске националности, који су се одлучили на повратак у Хрватску, у судару с хрватском администрацијом.**

ДОБРА ВОЉА И СТВАРНОСТ: "Велик број управних поступака води се ради рјешавања захтјева о стамбеном збрињавању и обнови кућа. Почетком 2010. године, било је преко 7200 неријешених предмета у поступцима ради обнова кућа. Административни апарат не удовољава професионалним критеријима модерне и ефикасне управе. Тежина повреда људских права је у томе што бројни поступци трају преко десет година. Програм стамбеног збрињавања бивших носитеља станарског права успорен је због недостатка финансијских средстава и несређених земљишних књига. Уочен је проблем повратника који нису регулирали свој статус (држављанство и пребивалиште), а имају право на стамбено збрињавање. Због неријешеног статусног питања, нису у могућности остварити сва права, попут других грађана Републике Хрватске", наводи се у извјештају о стању људских права за 2009. годину.

Ако са непрофесионалном и тромом управом, како то дефинира правобранитељ Малчић, не могу на крај нити они који имају право на обнову куће или стамбено збрињавање, што тек може очекивати оних 18 или 30 хиљада бивших носилаца станарских права, од којих многи

немају намјеру враћати се у Хрватску након ових силних година или чак десетљећа откако су избјегли?

Добра воља је, ипак, какав-такав почетак, али ваљало би да буде поткријепљена и неким конкретним, макар и малим корацима. На примјер, да попут хрватског исправљања неправде према глумици Мири Фурлан, којој је након два десетљећа враћен стан у родном Загребу, српска власт – у првом реду правосудна – напokon исправи неправду нанесену породици Барбалић. Сјећате ли се: то је породица коју су радикали из стана, у којем су живјели од 1931. године, избацили у јулу 1997. године, уз увреде због хрватског поријекла, и чији судски спор до данас није окончан.

На срамоту државе и српског правосуђа.

ВРЕМЕ ЈЕ ЗА ДИЈАЛОГ

Вечерње Новости, Датум : 2.12.2010, Страна : 2

Председник Србије Борис Тадић, на Самиту ОЕБС у Казахстану поручио Очекујемо да не буде покушаја промене реалности на терену

ПРЕДСЕДНИК Србије Борис Тадић поручио је јуче у Астани да се нада да ће ускоро почети дијалог Београда и Приштине и да очекује да ће Мисија ОЕБС на Косову остати у потпуности статусно неутрална, у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности, као и да ће се више фокусирати на побољшање живота неалбанских заједница.

- Очекујемо да не буде покушаја промене реалности на терену док су разговори у току. Сваки покушај да се та реалност промени, кроз употребу силе, донеће хитан прекид дијалога - упозорио је Тадић на Самиту ОЕБС.

Тадић је рекао да очекује да ће престати континуиране тежње ка признавању независности Косова и подсетио да су се неке чланице ОЕБС, као и Европске уније, уздржале од признавања независности Косова, на чему им се захвалио. Он је апеловао на њих да остану при том ставу, јер ће тако допринети успеху мировног процеса који је у потпуности у складу са духом Хелсиншке повеље.

Председник је подсетио да је, упркос чињеници да регионална сарадња никада није била боља, ситуација постала компликована због једностраног проглашења независности Косова.

- Принципијелан став Србије остаје непромењен. Нећемо признати једнострано проглашење независности Косова, експлицитно или имплицитно - изјавио је Тадић.

Уз уверење да се нигде на свету не може наћи одрживо решење за тако осетљиво питање без сагласности свих заинтересованих страна, Тадић је нагласио да је свет акламацијом подржао став да је дијалог једини пут ка остварењу мира на Косову.

Демократски изабрани савети националних мањина у Србији и напори да се побољша квалитет живота Рома, како је рекао, могу да послуже као модел за низ других земаља чланица ОЕБС.

Тадић је нагласио да је ОЕБС у региону помогао остварењу права избеглица, укључујући станарска права, побољшању борбе против тероризма, трговине људима и организованог криминала.

- Наша политика нулте толеранције произвела је конкретне резултате. Крајњи успех, међутим, не може доћи без много јачег и координираног напора свих - рекао је Тадић, говорећи о борби против криминала.

Према његовим речима, ширење мреже билатералних споразума о екстрадицији је охрабрујући знак да је цео регион препознао значај борбе против организованог криминала као заједнички циљ.

Тадић је оценио да је посвећеност земаља региона решавању отворених питања у великој мери допринело изградњи поверења на регионалном нивоу, јер је почело "видно побољшавање" односа земаља на Балкану, што је подстицај да се заврши процес потпуног помирења.

Антрфиле : ПОДРШКА ЗА ПРЕГОВОРЕ О КОСОВУ

УЧЕШЋЕ на самиту у Астани српски председник искористио је да у низу сусрета са лидерима земаља учесница скупа обезбеди ширу подршку и разумевање за приступ Србије предстојећем дијалогу Београда и Приштине. Он је, на маргинама Самита ОЕБС, разговарао са замеником британског премијера Ником Клегом, казахстанским председником Нурсултаном Назарбајевом, као и са колегама из Аустрије Хајнцом Фишером и Бугарске Георгијем Првановом, Киргизије Розом Отунбајевом и Јерменије Сержом Саргасјаном.

НЕУМОРНО СЕ РАДИ НА ПОМИРЕЊУ

ПРЕДСЕДНИК Тадић је поручио да Влада Србије неуморно ради на томе да заврши сарадњу са Трибуналом у Хагу, а српско друштво је начинило велике кораке у превазилажењу трагичног наслеђа деведесетих година. Скупштина је усвојила историјску декларацију о Сребреници ове године, злочин је осуђен, извињење је упућено, као и саучешће.

PRESS CLIPPING

Субота 04.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАН ШЕСТОЧЛАНОЈ ПОРОДИЦИ

Курир, Датум : 4.12.2010, Страна : 14

Солидарност

СВИЛАЈНАЦ - Општина Свилајнац је шесточланој породици Симић из свилајначког села Мачевца дала на коришћење стан од 56 квадрата у оквиру акције „Станови солидарности“.

Стан се налази у згради која је саграђена уз помоћ Комесаријата за избеглице Србије и грчке владе, а у сарадњи са општином Свилајнац.

ТРИНАЕСТ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Данас, Датум : 4.12.2010, Страна : 10

Сомбор - Фонд АП Војводине за помоћ избеглим, прогнаним и расељеним лицима доделио је 13 кућа избеглим лицима у сомборској општини. Куће су вредне по око 6.000 евра, а избегла лица нове домове добили су у Риђици, Светозару Милетићу, Чонопљи, Колути и у сомборским салашима, а уз уговоре и кључеве новим власницима кућа следи и помоћ у грађевинском материјалу.

Радомир Кукобат, директор Фонда АП Војводине за помоћ избеглим лицима, истакао је да је ове године додељено 35 сеоских кућа са окућницом, а да се на јавни позив јавило 600 избеглих и прогнаних лица. Програм пружања помоћи откупом и доделом сеоских кућа биће настављен и наредне године.

НОВ НАМЕШТАЈ ЗА НОВ ПОЧЕТАК

Пресс, Датум : 4.12.2010, Страна : 14

Компанија „Форма идеале“ јуче је уручила вредну донацију породици Ђурђевић у Борчи. Подсетимо, ова компанија недавно је донирала Комесаријату за избеглице Републике Србије намештај у вредности од 600.000 динара за опремање домова 20 избегличких породица у београдским општинама.

- Подршка „Форме идеале“ избегличкој популацији подстрек је за један нови почетак - рекао је Никола Ружичић, ПР менаџер компаније.

СРБИ ЈОШ ПОД ШАТОРИМА

Правда, Датум : 4.12.2010, Страна : 4

ПРИШТИНА – Командант КФОР-а, генерал мајор Ерхард Билер, посетио је српске повратнике у селу Жач, који у избегличком шаторском насељу од лета чекају на усељење у изграђене куће.

Куће је обезбедило Министарство за заједнице и повратак, али доста кућа још није довршено, и поред тога што је било довољно времена за њихово довршавање. У Жач се овог пролећа вратило 26 Срба.

PRESS CLIPPING

Понедељак 06.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАЈЕЗДА С ЈУГА СРБИЈЕ У ПОТРАЗИ ЗА БОЉИТКОМ

Политика, Датум : 5.12.2010, Страна : А10

Да би добила статус кандидата за чланство у Европској унији, Србија мора да испуни „десет европских заповести за 2011. годину”. Реч је о питању власништва над мандатом посланика, унапређењу интеграције Рома, заокруживању реформе правосуђа, довршењу сарадње с Хашким трибуналом, унапређењу регионалне сарадње, несметаном функционисању независних регулаторних тела, новом закону о финансирању политичких странака, решењу проблема повећања захтева за азил, усвајању закона о реституцији и наставку структурних економских реформи.

Ово су кључне тачке у којима представници Европске комисије очекују напредак од Србије да би могли да дају зелено светло за почетак преговора за њен улазак у ЕУ, а те теме, како каже потпредседник владе Божидар Ђелић, представљају „пре свега здраворазумске реформе за унапређење функционисања наше државе, наших односа са суседима и са Европом”.

„Политикина” рубрика Тема недеље десет недеља је резервисана управо за ове теме у покушају да сваку обради са што више аспеката и да њихов значај што више приближи својим читаоцима.

У Шведској је за првих десет месеци ове године добијање азила затражило између 5.000 и 6.000 људи, у Немачкој око 3.000, у Белгији између 600 и 700

Број такозваних лажних азиланата из Србије у земљама западне Европе нагло је повећан и то само неколико месеци пошто су средином децембра прошле године нашој земљи укинуте визе за улазак у државе ЕУ. Према последњим подацима, од почетка ове године, више од 8.000 људи из Србије је затражило азил у Шведској, Немачкој и Белгији. Назив лажни добили су због тога што су у ове земље услед незнања, необавештености или су били изманипулисани, кренули „трбухом за крухом”, иако се азил у овим земљама добија искључиво из политичких разлога.

За то пак, нема основа.

Невероватно звучи, али подаци указују да је у Шведској, једној од ове три најпожељније дестинације углавном Албанаца с југа Србије и Рома из Војводине, број српских држављана који аплицирају за добијање азила у последњих годину дана премашо број Сомалијаца и Авганистанаца. У овој земљи је за првих десет месеци ове године добијање азила затражило између пет и шест хиљада људи. У Немачкој је око 3.000 особа аплицирало за добијање азила, а у Белгији између 600 и 700 њих. Решавање проблема повећања захтева за азил постало је једна од десет тачака на путу Србије ка заједници европских народа.

Министар полиције Ивица Дачић недавно је изјавио да ће једна од мера, које ће наша држава предузети у сузбијању појаве такозваних лажних азиланата, бити појачана контрола на границама.

– Сви који буду сумњиви као потенцијални азиланти у ЕУ мораће на изласку из Србије да одговоре где и зашто путују и колико новца имају, али и да своје тврдње поткрепе доказима. На граници ће се највише контролисати организоване туре са подручја, која су позната по великом броју азиланата ка ЕУ – рекао је Дачић.

Министар је најавио и да ће полиција истражити да ли агенције које превозе азиланте до земаља ЕУ на било који начин раде незаконито. Док су званичници Србије све гласнији у тврдњи да ће држава стати на пут „лажним азилантима”, колеге из ЕУ им поручују да је решење немогуће без помоћи представника локалних заједница одакле потиче највећи број тражилаца азила. Представници општина Прешево и Бујановац су у ранијим изјавама за медије били сагласни у оцени да је решење проблема тешко могуће, а да се држава прво не заложи за побољшање економског статуса житеља југа Србије, наводећи да са приходима које они имају у иностранству, а овде нису у могућности да их стекну, прехрањују читаве породице. Председник општине Прешево, општине из које потиче највећи број азиланата, Рагми Мустафа није хтео за „Политику” да прича о овом проблему, образложивши то недостатком времена.

Антрфиле : Протеривања

Подсетимо, у марту ове године, из Белгије је стигао први аутобус којим је у Србију враћена група од 44 азиланта. Српски држављани, њих 21, враћени су тада заједно с македонским лажним азилантима. Објашњавајући начин на који су азиланти отишли, министар Ивица Дачић рекао је да „они иду аутобусима који полазе из Македоније и успут купе људе с југа Србије”. Убрзо је утврђено да су агенције преко који су ишли лажни азиланти регистроване у Македонији и да немају испоставе у Србији. Везу с путницима из тих агенција су успостављали појединци преко мобилних телефона.

Споразуми

Србија је од 1996. године потписала 16 билатералних споразума о реадмисији, којима је обухваћено 18 земаља. Споразум Србије и ЕУ о реадмисији ступио на снагу 1. јануара 2008. године. Наша земља усвојила је и Стратегију о реинтеграцији повратника, која подразумева прихват, смештај, обезбеђивање основних докумената, евиденцију у Националној служби за запошљавање.

Повратници се по овом споразуму шаљу у прихватно-транзитне центре у Шапцу, Белој Паланци, Зајечару и Обреновцу.

АЗИЛАНТСКА РАЧУНИЦА

Политика, Датум : 5.12.2010, Страна : А11

Осим тога што се надају да ће можда добити бољу животну прилику у „белом свету”, рачуница лажних азиланата је да самим одласком и повратком могу да зараде и то минимум 200 евра, у зависности од тога колико им за своју услугу наплаћују агенције које их превозе до жељених земаља.

Према речима једног од Албанаца из Прешева, који је протеран из Белгије после неуспелог подношења захтева за добијање азила, једна тура до Белгије или Немачке кошта између 70 и 300 евра. Рачуница је следећа, ако у Немачкој, поред

смешатаја добију и новчану помоћ од 400 евра за одрасле и 200 за децу, лажни азиланти су свакако на добитку неколико стотина евра. Управо због тога су неке државе ЕУ, међу којима је и Немачка, укинуле државну помоћ азилантима. То с једне стране јесте један од начина решења овог проблема. С друге, питање је шта се дешава са правим, политичким азилантима из других земаља, који су овако оштећени. **Поред тога, државе ЕУ су убрзале процедуре враћања лажних азиланата, а Србија је исто тако за свега неколико дана спремна да одговори на захтев о њиховом повратку, а на основу Споразума о реадмисији из 2008. године.**

Од јануара ове године у Србију је на основу овог споразума враћено више стотина држављана наше земље. Прецизни подаци о њиховом броју не постоје, јер осим депортованих особа има и оних који се добровољно враћају.

С ПРЉАМА НАТРАГ У КРАГУЈЕВАЦ

Политика, Датум : 5.12.2010, Страна : А10

Марјан Дуловић из села Шаљиновица код Истока на Косову враћен је из Норвешка после неуспелог покушаја да у Ослу добије азил, иако је, каже, тамошњим властима рекао истину о немогућем животу на светој српској земљи

Крагујевац – Шта је Марјан Дуловић богу згрешио да се потуца од немила до недрага, диљем Србије и Европе до далеке Норвешке!? Ништа, осим што је Србин, и то Србин са Косова.

Рат и бомбардовање 1999. отерали су га са свете српске земље и из родног села Шаљиновица, општина Исток. Под претњама шиптарских банди избегао је у „жу“ Србију. Повео је стару мајку и настанио се у Крагујевцу, код сестре и зета. Три године касније оженио се Невенком Радивојевић и заједно са њом и данас седмогодишњом ћерком Стефаном кренуо пут Норвешке, тражећи азил у земљи слободних људи и западноевропске демократије.

Његов боравак у Норвешкој није дуго трајао. Одговор на захтев за азилом био је негативан и после две и по године потуцања по гету у Трондхајму враћен је у Србију, са завежљајем одеће и обуће.

– Избегао сам са Косова као и сви Срби. На трактору, са мајком, браћом и сестрама. Дошао сам у Крагујевац, и сместио се код сестре и зета, а потом сам изнајмио стан у насељу Пивара. **Посла није било и вратио сам се у родно село, када су ми направили кућу као повратнику. У градњи куће учествовало је неколико хуманитарних организација, не сећам се тачно које. Мислио сам да почнем живот изнова, у свом родном месту, али нисам успео, јер ни тамо нисам могао да нађем посао.** Опет сам се вратио у Крагујевац, оженио се и размишљао шта ћу и како даље – прича Марјан, објашњавајући шта се све десило док од пријатеља није чуо да Норвешка прима азиланте.

Негде пред крај 2007. године Марјан је нашао човека који му је „средно папире“, а пут до Осла, аутобусом, трајао је нешто мање од 48 сати.

– Платио сам једном човеку три хиљаде евра да ме пребаци до Норвешке, заједно са породицом. Када смо стигли, одмах смо се пријавили полицији и надлежним службама, са захтевом да добијемо азил. У захтеву сам навео истину, написао све како јесте, да не можемо слободно да живимо и да радимо, да од страха не можемо да напустимо кућу, а да у Србију можемо да путујемо само под пратњом КФОР-а.

Били су љубазни и одмах су нас сместили у један гето у Трондхајму где су живели емигранти из целог света. Добио сам стан од шездесетак квадрата и хиљаду евра

социјалне помоћи. Од тога је могло нормално да се живи, а ја сам још додатно радио. Што на фарми стоке, што у грађевинарству. Чекали смо одговор на захтев за азил и размишљали да останемо у Норвешкој и ту започнемо нови живот. Размишљали смо, али цаба – каже тридесетчетворогодишњи Дуловић.

После годину и по дана норвешке власти су одговориле кратко и јасно: на Косову је ситуација мирна, а ако нећете натраг на Косово, можете да живите негде у Србији.

– Договор Србије и Норвешке о прихватању емиграната покварио је наше планове. Пре нас многи су у Норвешкој добили азил, после договора две земље готово нико. Овог лета вратио сам се у Србију, у Крагујевац. Мислим да је био четврти јун када су у наш гето у Трондхајму дошла тројица полицајаца у цивилу. Били су пристојни и замолили су нас да кренемо са њима. У тој групи било је 25 српских породица. Аутобусом до аеродрома у Ослу, а одатле авионом до Београда. На аеродрому у Београду норвешки полицајци су нас предали српским, који су нам после испитивања где смо били и шта смо радили једноставно рекли: идите куд вам је воља. Тако сам опет овде у Крагујевцу, с тим да је у Норвешку отишло нас троје, жена, ћерка и ја, а вратило се нас четворо. У гету у Трондхајму добили смо сина Милана...

Марјан је у Норвешкој уштедео нешто новца и мислио је да ће то бити довољно да преживи док не нађе посао у Крагујевцу. Међутим, и сад ради „на црно“, иако разуме норвешки и има и нашу и норвешку возачку дозволу за Б и Ц категорију. Стан у Крагујевцу плаћа 80 евра, ћерка му је пошла у школу, супруга не ради, мајка је у годинама, а синчић тек што је проходао...

Да ствар буде горе, на путу од Осла до Београда негде се загубио интернационални извод из матичне књиге рођених за сина Милана. Проблем је, ипак, решен, па сада цела породица Дуловић поседује сва српска документа, с тим да, како каже наш саговорник, не зна шта ће и куда ће са њима. У Крагујевцу је „земља тврда“, а норвешко, или неко друго европско небо – далеко...

ИЗБЕГЛИ ОПЕТ ТРАЖЕ ПОВРАТАК ИМОВИНЕ

Правда, Датум : 6.12.2010, Страна : 9

НОВИ САД – Коалиција удружења избеглица почеће 15. децембра прикупљање потписа са захтевом Хрватској да реши проблеме избеглих Срба, најавио је Миодраг Линта, председник Коалиције. Како је најављено, уз петицију ће бити предато и 12 захтева које Хрватска треба да испуни према избеглим Србима, пре него што буде примљена у Европску унију.

– Захтевамо повратак покретне и непокретне имовине, као и обнову оне која је ратом и терористичким акцијама уништена – каже Линта.

ВИШЕ ПАРА ЗА ПОВРАТАК ДАЈЕ РС НЕГО БИХ

Преглед, Датум : 6.12.2010, Страна : 6

Београд

„Федерација БиХ издваја десет пута мање новца за повратак у тај ентитет него Република Српска за повратак у РС“, рекао је секретар Министарства за избеглице и људска права БиХ Драго Ковач, пренео је портал ГласСрпске.цом. Ковач, представник владе РС Миладин Драгичевић и директор Фонда за повратак БиХ Младен Божовић разговарали су у петак са руководством општине Калесија, а после састанка посетили су неколико српских повратничких породица. Ковач је истакао да је

ово министарство путем Фонда за повратак у Калесију (град и седиште истоимене општине у североисточној Босни) у последње две године издвојило 1.563.000 КМ (801,5 хиљада евра).

„Чињеница је да општина Калесија издваја мала средства, али је исто тако чињеница да се ни друге општине у ФБиХ не понашају ништа боље. Ни Тузлански кантон не издваја много, као ни остали кантони, тако да се критика може упутити односу Федерације према повратку Срба“, казао је Ковач. Он је додао да је путем Фонда за повратак у последње четири године обезбеђено 153 милиона за повратак, од чега 63 милиона за Србе. „Од тих 63 милиона, општина Калесија се налази на осмом месту по висини издвојених средства“, казао је Ковач.

Он је рекао да је на састанку договорено да одмах послје Нове године један Србин буде примљен у рад органа управе у општини, а да се током године у општину прими онолико Срба колико их је било по попису из 1991. године.

„Договорили смо да у идућој години знатно више новца издвојимо за ову општину него до сада, како бисмо охрабрили друге који желе да се врате“, истакао је Ковач.

Додао је да је договорено да ће питање депоније бити решено јер би до краја године требало да буде завршена регионална депонија, после чега ће се ова у Калесији затворити. Председник Удружења пољопривредника „Агроразвој“ из Гојчина Милисав Гарић рекао је да је повратницима обећано да ће се почети радити на решавању њихових проблема, али да он није уверен да ће обећање бити и испуњено.

„Много пута до сада добили смо бројна обећања, али она нису испуњена. Ако власти не испуне обећање и не обезбиједо услове за живот српским повратницима у општини Калесија, поново ћемо 27. децембра пред зграду општине. Најважније је да нам се обезбеди одржив повратак“, казао је Гарић.

СОБЕ БЕЗ ПРОЗОРА „ДИВЉЕГ” ИЗБЕГЛИЧКОГ КАМПА

Политика, Датум : 6.12.2010, Страна : А17

Да нису сасвим заборављени, житеље „дивљег” избегличког насеља, привременог колективног смештаја, на макишкој страни Аде Циганлије спорадично подсети добротвори – пружајући скромну помоћ, и много чешће надлежни – намерени да искључе струју и воду.

Оронуло здање, некада напуштена зграда обрасла шибљем која је словила за станицу наркомана, дом је за више од 30 породица избеглих са Косова. Дели га око 80 станара, међу којима је 30 деце – већином предшколаца и школараца, неколико студената и пет, шест беба.

– Много је бракова склопљено и деце рођено у бараци у коју смо се давних дана бесправно уселили. Не из обести, него гоњени животним недаћама. Напуштене канцеларије градског водовода зврјале су празне. Средили смо их. Увели струју, воду, направили заједничка купатила. Обезбедили смо елементарне услове за живот 38 породица. Девет година смо ту – прича Ненад Ашанин.

Сетили су их се основци школе на Аутокоманди „Војвода Мишић” и за њих прикупили гардеробу, ђачки прибор, играчке, шампоне, сапуне...

– Уприличили смо акцију „Деца – деци”, сакупили и поклонили разне ствари које ће послужити расељенима са Косова у привременом смештају на Ади. Деца тамо одрастају у баракама, и нова се рађају, а заборављени људи никако да се преместе из нехуманих услова у којима живе – каже Зорана Војновић, члан школског одбора осмолетке.

Колико су могли уљудили су животни простор – углавном мале собе без прозора. Управо такав је собичак фамилије Зарић. Истовремено дневни боравак, трпезарија и спаваћа соба у којој се станари једва мимоилазе. Сувише места заузела су два кауча и фотеља на којима ноћива минимум пет чланова породице. У бившу канцеларију стали су и регал, трпезаријски сто, ормари... и укућани.

– Имамо макар какав смештај, кров над главом. Нису неки услови, али у поређењу са онима који немају ни оволико нама је добро. У оставама живе шесточлане породице. Нас је само деце седморо. Чекај. Не можемо ни да се пребројимо. Баба, мајка, отац, два брата са женама и децом, сестра са супругом... има нас 17. Не чекамо да нам биро пронађе посао. Нити да нам неко удели помоћ која је, да се не лажемо, добродошла. Сналазимо се, не остављамо породицу без хлеба – не кука Далибор Зарић (27).

– На смештај се не жалимо ни због локације. Трбухом за крухом у било који део града стижемо градским превозом са само једном откуцаном картом. Углавном смо занатлије и радимо грађевинске послове. А сав намештај који имамо дале су нам газде код којих смо нешто сређивали – додаје Давор Зарић (29).

Слуша их мајка Милица (58), седећи на кревету крај штака уз помоћ којих хода ноге завијене у гипс, поносна што су спремни да зараде и не чекају милостињу.

– Оперисала сам кук. Пре два дана изашла из болнице. дијабетичар сам и без инсулина не могу. Мој супруг Ранко (57) је још на болничком лечењу, па имамо место више у соби. Астма, плућа, секирација, све га стисло. Али деца су важнија од нас. Имамо четири сина и три ћерке. На располагању нам је једна соба и кухињица. А у нашем случају она стара – кад чељад нису бесна кућа није тесна – не важи. Златну децу имамо, али места не. Жеља ми је да зараде куће да не жале што немају где пријатеље да позову у госте – не крије Милица.

Њу и укућане привременог смештаја обрадовала је вест о градњи здања које ће, према пројекту социјалног становања у заштићеним условима, моћи да прими 20 породица из избегличких центара у исто толико станова.

Због тога што немају где да угосте пријатеље највише пате Александра (15) и Анђелија (19), кћерке породице Зарић. Прва је у априлу ове године понела награду „Херој Београда” за изузетност. Тада је била осми разред школе „Стефан Дечански” за глуву и наглуву децу. У истој образовној установи сада похађа први разред средње школе јер јој је слух, као последица бомбардовања када је имала три године, оштећен 80 одсто. То је није спречило да освоји друго место на републичком такмичењу из српског језика, награду „Пјер” за карикатуру и многе друге. Анђелија је уписала Пољопривредни факултет, као самофинансирајући студент. Породица ће јој обезбедити око 77.000 динара за школарину. Не сумњају да ће суму Анђа оправдати оценама.

Избегли из Истока (околина Пећи) 1999. године, Зарићи су пет година живели у Краљеву, а од 2004. станују у бившим канцеларијама на „београдском мору”.

– Све нам је остало у родном крају. Једва смо главе на раменима донели. Бесмислено је да купујемо нов намештај за кућу из које могу да нас избаце кад хоће. Један од услова да овде останемо био је да плаћамо струју. За три месеца колико нисмо измиривали обавезу стигла нам је опомена да дугујемо више од 400.000 динара, као нека фабрика. Укључим шпорет да скувам макароне, а за то ми стигне рачун као да сам произвођач макарона – упркос немаштини шали се Далибор Зарић, али без шале негодује што је „недавно насељу искључена вода која живот значи за 80 душа”.

Зарићи су и раније срдечно примали новинарске екипе. Неке су из добре намере тражиле да станари растуре ствари по собама да то изгледа што драматичније и трагичније не би ли се неко сажалио да им помогне.

– То није дошло у обзир. Јесмо сиромашни, али ако немамо пара, не значи да смо прљави и да нам у кући није ред. Поражавајуће је и помислити да у 21. веку неколико

породица користи једно купатило, као ми. Али то није страшно, перемо га и одржавамо – закључује Далибор Зарић, који је за мајку, због њеног отежаног кретања са штакама, на зиду купатила уградио импровизовани држач за особе са инвалидитетом, па јој не треба помоћ друге особе да оде до тоалета.

PRESS CLIPPING

Уторак 07.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОБУКА НЕКВАЛИФИКОВАНИХ НЕЗАПОСЛЕНИХ ЛИЦА

Преглед, Датум : 7.12.2010, Страна : 12

Врање

У Служби запошљавања у Врању уручени су сертификати незапосленима који су се, обучавајући се пола године у фабрикама у Пчињском округу, оспособили за одређене послове. Ради се о људима млађим од 30 година. Притом, из групе су оних који се најтеже запошљавају будући да су завршили једино основну школу или делимично средњу; првенствено Роми, инвалиди, избеглице.

„Ово је њима једина шанса да стекну нека конкретна практична знања која ће им омогућити проходност код послодаваца”, истакао је директор врањске Службе запошљавања Зоран Антић.

Практичну обуку завршило је више од 150 незапослених лица. А пошто је реч о занимањима што се у Пчињском округу траже (обућари, конфекционари), Антић је уверен да ће сви они релативно брзо наћи посао. Известан број наставио је да ради код послодаваца код којих се и обучавао. Иначе, обука се спроводила у скоро 30 фирми у округу, у Врању у двадесетак. Акција је део програма „Запошљавање младих и миграције” који Национална служба запошљавања остварује заједно с Владом Србије, уз подршку Владе Шпаније. Програм ће трајати још годину дана.

СТРУЈА ЗА СЕДАМ ДАНА

Вечерње Новости, Датум : 7.12.2010, Страна : 19

ДОГОВОР ОПШТИНЕ И ЕДБ У КУРШУМЛИЈИ

КУРШУМЛИЈА - Станари новосаграђене зграде у насељу Расадник у којој живи 12 избеглих и расељених породица, добиће струју за недељу дана, јер су после потписивања уговора између куршумлијске општине и Електродистрибуције почели радови на изградњи трафостанице.

По речима Горана Бојовића, председника општине, радови коштају пет милиона динара. Половину ће издвојити локална самоуправа а другу половину ЕДБ.

Изградњу ове зграде финансирала је немачка хуманитарна организација "АСБ", а у њу су се уселиле породице из Колективног центра "Селова" пре више од месец дана. Била је неопходна изградња нове трафостанице за коју општина раније није имала новца.

ДРИНО, СВЕ НАМ УЗЕ!

Вечерње Новости, Датум : 7.12.2010, Страна : 10

РЕПОРТЕРИ "НОВОСТИ" У ВОДОМ ОКОВАНОЈ СЕМБЕРИЈИ У КОЈОЈ СУ ШТЕТЕ ОД ПОПЛАВЕ ГОТОВО НЕСАГЛЕДИВЕ

Оде имовина, одоше и године живота. Под водом 5.000 домаћинстава

ЉУДИ и машине против водене стихије у Семберији. Драматични тренуци у Новим Дворовима, надамак Бијељине. Из минута у минут расте и шири се насилно језеро. Радићима досегло до прозора. Они не излазе из куће.

- Све је, види се, отишло у бестрага - кажу нам. - Отишла нам деценија живота колико смо ову кућу градили. Добро... Није се срушила. А, и да јесте, подићи ћу нову. А шта ћу са животом?

Ово је, понајвише, избегличко насеље. Уточиште за породице прогнане из Сарајева, Тузле, и других места у Федерацији БиХ. Сад их и овде притисла невоља.

- Шта да из куће износим - говори Брацо Јањић из Олова. - Не могу ништа рукама да прихватим. Нек пропада све, кад је већ једном, за рата, пропало.

Седам семберијских села под водом. Дворови, Велино Село, Даздарево, Међаши, Трњаци, Амајлије, Попови. Дрина се помамила, разудала, ударила нагло, најпре на Амајлије и Попове. Чини ми се да је за десет секунди, све ово што видиш, било под водом - говори Марица Глигоровић.

Стоји испред своје, допола водом захваћене имовине: кућа, пословни простор, плац... Све под водом.

- Ма, док си ударио дланом о длан оде све. Три генерације су стицале ово што смо имали. Три генерације неће моћи то да надокнаде.

Недалеко багер продубљује канал преко друма. Подупиру и људи да вода не надире према граду. Причају нам: ослонили су се на вести, као, вода се повлачи и не треба народ да страхује. А, нису им јавили да је брана на Зворнику морала да се отвори.

- Морала... Знамо, само да су нам јавили: спасавајте главе, па и имовину ако можете - кажу огорчени људи.

Читаве оранице под водом, штрче бандере, хиљаде хектара под пшеницом потопљено. Потопљени млинови, трговине, предузећа. Пет хиљада домаћинстава дуго неће моћи да се опорави. Надлежни су проценили: пола милијарде КМ штете.

Штрче куће из непрегледне водене површине. Ту и тамо заустављени аутомобил, камион.

- За утеху је да није било људских жртава - каже Илија Томић.

- Није било, али ни ми нећемо више бити они људи од пре несреће - састави реченицу Марица Глигоровић. - Још смо у шоку, под "анестезијом". Видећеш Илија, када се вода повуче, а исплива пустош.

Људи узнемирени, сударају се сами са собом, стижу вреће са песком. Неко каже: чему сад песак... Ми, у чамцу са припадницима полицијске јединице за подршку, из Бијељине, пловимо према кућама у води. Неће људи из кућа - кажу нам полицајци. - Смењују се, спасавају што још спасти може.

- А шта да спасем - говори Славко Тиквеција.

Натоварио жену на леђа, па кроз воду. - Да је нешто од имовине на тавану било, а није, можда би се и могло спасти.

Четврти је дан од почетка поплава у Семберији. За ове људе - дани су као године. Кажу нам: само да Сава буде мирна.

Шта ће донети дани који долазе? А, почиње и киша.

Антрфиле : УТОЧИШТЕ У КАСАРНИ

ИЗ бијељинске касарне упутили су позив да народ из пострадалих села дође у касарну, и овде, где имају и грејање и струју, сачекају да се вода повуче. Људи, међутим, нерадо се одвајају од својих кућа, па најрадије траже смештај у близини.

ТЕЖЕ СЕ ЖИВИ НЕГО ДЕВЕДЕСЕТИХ

Ало!, Датум : 7.12.2010, Страна : 2

СИРОМАШТВО у санџачким општинама је толико порасло да је криза тежа него током трагичних деведесетих, ратних година. По правилу, требало би да су најтеже ратне године, али најтеже године су сада, рекао је агенцији ФоНет председник Хуманитарног друштва „Мерхамет“ Исмет Суљовић.

Он је оценио да „међународне организације сада мање улажу по питању хуманитарних донација у односу на претходни период, а становништво остаје без посла, тако да су ове године теже у односу на претходне“. **Суљовић истиче да су стандардно најугроженије категорије Роми и избеглице, али да је и локално становништво у све тежој ситуацији**“. У неким породицама оба родитеља су остала без посла, тако да су породице у класичном сиромаштву“, закључио је Суљовић.

PRESS CLIPPING

Среда 08.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НИЧУ КУЋЕ ЗА КРАЉЕВЧАНЕ

Преглед, Датум : 8.12.2010, Страна : 5

Марковић: Монтажни објекти биће постављени у року од 40 до 60 дана

Монтажне куће у Краљеву, ако временски услови то дозволе, биће постављене у року од 40 до 60 дана, изјавио је јуче министар за државну управу и локалну самоуправу Милан Марковић. Он је објаснио новинарима да би динамика била отприлике постављање 10 кућа дневно.

Марковић је нагласио да је тешко очекивати да ће куће моћи да се постављају сваког дана ако буде падала киша и ако је невреме и нагласио да због тога не може да прецизира тачан рок

Како је раније најављено, грађанима чије су куће оштећене у земљотресу требало би да до краја године буде изграђено око 500 кућа.

Марковић је истакао да је немогуће градити брже од темпа којим се сада ради и истакао да је за тај посао изабран највећи конзорцијум који постоји у Србији.

Он је напоменуо да је до сада за Краљево стављено на располагање милијарду динара, али није повучено више од 200 милиона, колико се налази на рачуну кризног штаба у Краљеву. На питање да одговори на критике опозиције да изградња објеката у Краљеву иде споро, Марковић је подсетио да је потребно за 16.000 објеката направити записнике о процени штете.

За тај посао било би потребно 200 до 300 комисија на терену, рекао је он, истичући да „цела Србија не може да скупи толики број људи“.

Такође, приликом те процене требало је утврдити да ли људи имају пребивалиште у Краљеву, да ли су избеглице, да ли се куће налазе на месту где су подземне воде, да ли је потребно радити пројекат санације, да ли кућу мора да руши држава или грађанин... Новинари су упитали и због чега су неки људи још увек под шаторима, на шта је министар рекао да је он сам ишао под шаторе и извлачио људе одатле, али да је остало 40 шатора у којима грађани седе и не желе да пређу у смештајне капацитете који су им обезбеђени.

КРОВ НАД ГЛАВОМ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Политика, Датум : 8.12.2010, Страна : А16

Шеснаест расељених и четири социјално угрожене породице, укупно 52 особе, добиле су јуче кључеве нових станова у лесковачком насељу „Славко Златановић“ чију изградњу је финансирала Европска унија.

Нова зграда са двадесет станова изграђена је у оквиру програма Социјално становање у заштићеним условима, као део пројекта „Достојанствена решења за расељена лица у колективним центрима или приватном смештају у Србији“ који

се реализује у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Републике Србије и УНХЦР-ом. Корисници станова имаће право коришћења све док су у стању социјалне потребе. У Србији тренутно живи **80.000** избеглица и **206.000** интерно расељених лица са Косова. Око 4000 њих је још увек смештено у 40 колективних центара.

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Пресс, Датум : 8.12.2010, Страна : 14

ЛЕСКОВАЦ - У Лесковцу је 16 интерно расељених породица са Косова и Метохије јуче добило кључеве станова који су изграђени новцем Европске уније. Изградња стамбене зграде у насељу „Славко Златановић“ коштала је 370.000 евра, а грађевинску парцелу и комплетну инфраструктуру обезбедио је град Лесковац. Расељене породице су до сада живеле у колективном смештају, а међу станарима је 12 деце млађе од 13 година.

КОСОР ЋЕ СПРЕЧИТИ ОСНИВАЊЕ ХРВАТСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

Правда, Датум : 8.12.2010, Страна : 3

ИНТЕРВЈУ: МИЛОРАД ПУПОВАЦ, ПРЕДСЕДНИК СНВ

Донаторска конференција и оснивање посебног фонда дају нову наду избеглицама, поготово Србима из Хрватске, да ће њихови проблеми коначно бити решени, поручује Милорад Пуповац. Председник Српског народног већа у Хрватској, Милорад Пуповац, који је пре два дана добио награду „Константин Обрадовић“ за унапређење културе људских права у 2010, каже да после све чешћих сусрета српског и хрватског председника утицај Срба у политичком животу Хрватске ојачао.

– Срби, избеглице из Хрватске, очекују да им се реше кључна питања – станови, пензије и запослење. Мало пажње се томе посвећивало, али дошло је време да се ствари промене, јер после неколико разговора председника Тадића са Јосиповићем расте политички утицај Срба у Хрватској. Најважније је да је прихваћено да инструмент решавања буде донаторска конференција и фонд који би се формирао уз помоћ ЕУ, САД и УН.

Да ли је пренагљена иницијатива највећих избегличких асоцијација у Србији, које предводе Милојко Будимир и Миодраг Линта, да се Хрватској стопира пут ка ЕУ док не реши та питања?

– Разумемо да су незадовољни, да су недовољно укључени у послове који се њих тичу, али они ће убрзо бити укључени и верујем да ће њихове оцене бити другачије од изјава које спомињете.

Борац сте за заустављање асимилације Срба, како гледате на формирање Удружења хрватске православне цркве?

– Има и оних који не желе Србе у Хрватској. Негирање идентитета Срба у Хрватској, негирање њиховог права на верску аутономност, апсолутно се неће толерисати. Епископ далматински Фотије упутио је поруку председнику Јосиповићу, који је

реаговао као и министар културе Божо Бишкупић. И хрватска влада Јадранке Косор ће, ако буде требало, реаговати и спречити оснивање хрватске православне цркве.

ОДЕ НАМ И ОВАЈ ДОМ

Вечерње Новости, Датум : 8.12.2010, Страна : 11

КАТАСТРОФАЛНЕ ПОПЛАВЕ У СЕМБЕРИЈИ: НОЋ СА ЉУДИМА КОЈИ СУ УТОЧИШТЕ НАШЛИ У БИЈЕЉИНСКОЈ КАСАРНИ

Потресне судбине избеглих из Федерације БиХ, који су поново остали без кућа

ИСПРЕД војничке спаваонице, на крају ходника, чизме... Гумене чизме, блатњаве до пола. Касарна у Бијељини, овде су нашле уточиште најугроженије породице, погођене катастрофалним поплавама.

Ноћ је, тишина. Куцамо и, полако, отварамо врата. Дочекује нас - немерљива туга.

Устају старци, жене, деца. Осамнаесторо њих, а, чини се, као да никог, живог нема.

- Када останеш без куће и свега што си у њу напобирчио, онда живиш, као да не живиш - каже, стојећи, Ратка Курета (66).- Све вода подави. Одједном. Оде све: покућство, храна, живина.

На столу између војничких кревета, сокови и мало слаткиша - за децу. Сва имовина ових људи, коју су им даровали војници.

Ратка је из Горњег Вакуфа. До Семберије и Нових Дворова дотерао је ратни вихор. Деценију и по је, каже, вукла циглу по циглу, да се скући. Сад ударила стихија из Дрине.

- Оста кућа у води, а зима иде, куд сад ја да идем - каже жена, тихо, снебивајући се као да је сама допринела својој невољи.

Вода је ударила нагло, пред зору, између четвртка и петка. За неколико минута Нови Дворови надомак Бијељине, у којима су, махом, избегличке породице бациле сидра, били су потопљени.

- Све се догодило у трену, као онда, у рату, када је стигла вест: или бежите, или гините - говори Миленко Ђокић.

У сећању Илијаш, зима 1995, ни тада Ђокићи нису успели да понесу ни најнеопходније. Као данас.

- Добро је, топло нам је, и суво, а и војници нас пазе - говоре људи и питају се: докле ће овде моћи да буду?

Ноћ, навиру успомене, навиру сузе, ко може да их заустави у овој несрећи?

- Да ми је син жив, да ми је барем муж жив, нек ђаво носи кућу - провали из Ратке Боројевић, некада из Доњег Вакуфа, данас из Дворова.

- Једино дете, мог Рајка, изгубила сам у рату 1992. Муж после умро од туге. Ја се зауставила у Семберији, као и ови невољници. Народ ми помогао да направим кућу. Сад сам овде, па све мислим: невоља кад те једном потера, не пушта те док не умреш. А да умреш на зло, не можеш.

Светлана Мирковић, каже да се некад лепо живело у вароши. Још би о томе да говори, па моли децу да изађу.

- Да ми није њих троје... знам шта бих са собом - говори ова мајка.

Несрећна судбина, ето, поново повезала људе, саставила их у избегличкој соби, као некад, кад су под силом рата одвојени од својих некадашњих кућа. Сад потерала сила воде.

- Само што се још на ватри нисмо пекли - додаје Боса Курета.

Душанка Глишић слуша Босу, па некако утешно, уместо свих, одговара:

- Нека су нам деца на броју - каже. - А страшно је и што морају да памте. Наша избегличка деца осуђена су изгледа да памте само невољу. У какве ће људе да израсту, е, то је питање.

Деца се савила на креветима, ћуте и слушају. Крију лица.

Не звучи утешно, али водена стихија, није бирала. А, чини се, као да јесте.

- Све удара по сиротињи - прича Радован Којић (60), из Старих Дворова. - Читав живот живим сам, на својој земљи. Надничим. Од наднице и куће сам, некако, мало подигао.

Није то нека кућа, на кант сам блокове зидао. Дај Боже да је издржала. Да је још жива.

Куће које су својим рукама подизали, овдашњи домаћини доживљавају као - жива бића.

- Зато и кажемо: дај Боже да је још жива - додаје Милош Милошевић из Амајлија.

Он нема где да се врати. Све што је имао, под водом је остало.

Одмиче ноћ. Сан не долази. А кад сване, ови људи обувају чизме и одлазе до својих потопљених кућа. Само Радован Којић, кажу нам, остаје у касарни. Сам, као читав живот што је био.

PRESS CLIPPING

Четвртак 09.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИ И РАСЕЉЕНИ У ЛЕСКОВЦУ ДОБИЛИ СТАНОВЕ

Данас, Датум : 9.12.2010, Страна : 18

Лесковац - У Лесковцу је прекјуче предата на коришћење стамбена зграда са двадесетак станова и подељени кључеви расељеним лицима и избеглицама, али и социјално угроженим породицама. Лесковачка локална самоуправа обезбедила је земљиште и дозволу за градњу стамбене зграде, а 370.000 евра су средства Европске уније. Међу станарима је највише оних који су годинама живели у привременом колективном центру за избегла и расељена лица „Атина“.

У лесковачком крају је пре десетак година било више од 2.000 избеглих и расељених лица, а сада их је око 200, што указује да су се многи вратили у завичај или да се интегришу у нову средину. Највећи број избеглих и расељених лица на стан чакају десетак и више година, а о овој лепој, функционалној згради бринуће Центар за социјални рад.

Градоначелник Лесковца Слободан Коцић истакао је на свечаности да су станари ове стамбене зграде заслужили да живе у условима који су примерени 21. веку и да ће локална самоуправа и даље чинити напоре на збрињавању социјално угрожених и расељених лица.

До краја ове године биће затворен једини избеглички колективни центар „Атина“ у коме је од почетка године боравило 70 особа. У време отварања, 2000. године, овде је било смештено 148 људи, али је годинама број домаћинстава смањиван пружањем разних врста финансијске помоћи, доделом плацева, станова, кућа и пољопривредних имања по селима.

ПОЧЕЛА ГРАДЊА ОБДАНИШТА У ИЗБЕГЛИЧКОМ НАСЕЉУ

Политика, Датум : 9.12.2010, Страна : А16

Рума – У румском насељу Берак, на периферији града, саграђено је више од педесет нових кућа, које су подигле избеглице из Крајине, а јуче је почела и изградња прве фазе дечјег вртића, у коме ће већ следеће школске године бити места за око 200 деце. Поред вртића биће изграђена и сала за физичко васпитање.

Посао у овом објекту добиће око 40 радника, васпитача и другог особља потребног за нормално функционисање будуће дечје установе. За изградњу овог објекта обезбеђено је и 127 милиона динара из буџета општине Рума и Фонда за капитална улагања Војводине.

У следеће две фазе, у наредном периоду, овде ће се изградити нови простор за вртић, али и за школу, на укупној површини од још 3.000 квадратних метара, јер се насеље Берак нагло шири. Поред педесетак саграђених кућа, постоје плацеви за још око седамдесет нових стамбених објеката. Од када је, пролетос, Улица Алексе Шантића у

насељу Берак са 500 метара продужена на 2,5 километара асфалта, доведена струја, вода, телефони, избеглице са Баније и Кордуна кренуле су убрзано да граде нове куће.

ВРАТИЛИ УГЛЕД СРБИЈИ

Курир, Датум : 9.12.2010, Страна : 24

Интервју
Владе Дивац

Срећан сам што смо свету представили нашу земљу у позитивном светлу, а не као домовину хулигана који прекидају утакмице

Враћају нам понос!

Недавно одржана седница Генералне скупштине европских олимпијских комитета у Београду вишеструко је поправила имиџ српског спорта. Председник Олимпијског комитета Србије (ОКС) Владе Дивац признање за свој једноипогодишњи ангажман на челу ове институције добио је избором међу три европска представника у Извршном савету Асоцијације националних олимпијских комитета (АНОК).

- Драго ми је да смо оставили добар утисак јер смо се сви у ОКС трудили да нашу земљу представимо управо тако. Људи у ОКС су радили даноноћно, као и волонтери. Захваљујући њима смо се представили свету у позитивном светлу.

Сада нас не доживљавају као хулигане, који прекидају утакмице - рекао је Дивац на почетку интервјуа за Курир.

- Какве утиске носе гости, међу којима је било много познатих личности из света спорта?

- Углавном су председници олимпијских комитета врхунски спортисти, попут Стефке Костадинове и Сергеја Бупке, док је као промотер кандидатуре Минхена за ОИ 2018. била и Катарина Вит. Било је лепо угостити све те људе, који су и мени били идоли.

- Шта конкретно значи ваш избор у АНОК?

- Пре свега, то је велика част за мене, али и признање српском спорту. Трудићу се да представљам Европу подједнако као и своју земљу. Што се Србије тиче, неће имати неку додатну корист, али ће од сада имати свог човека на правом месту у правом тренутку.

- Да ли је ово корак ка чланству у МОК?

- Није ми то нешто што бих јурио по сваку цену. Желим да се посветим спорту, који ми је много тога дао и који је, уз хуманитарни рад, нешто чему посвећујем све време.

- Једна од главних тема била је и борба против допинга. Како гледате на тај проблем код нас?

- Почели смо озбиљно да се бавимо тим проблемом јер желимо да спорт остане чист колико год је то могуће. Свестан сам да су деца под огромним притиском менаџера, тренера, родитеља... Међутим, нису свесни у какве воде упливавају, као и да је спорт пролазна ствар, а наш циљ је да их сачувамо и после каријере. Младе спортисте доживљавам као своју децу и жеља ми је да створим систем у коме ће бити свесни да неко брине о њима.

- Шта је рак-рана српског спорта?

- Фудбал, као и спортови у којима има много пара и где се повећава простор за манипулацију. То су и сви људи лоших намера који су годинама ту где јесу.

- И како реагујете на то?

- Страшно ме фрустрирају те појаве. За једне важе закони, за друге не. Надам се да ћемо у наредним годинама исправити такве ствари. Не треба одустајати, јер после свега кроз шта сам ја прошао, логично је било на одем из Србије. Нисам то урадио, то је најлакше. Ово је моја земља, мој народ, желим да помогнем.

Удомили још 14 породица

- Хуманитарна организација Дивац наставља мисију збрињавања избеглица. Какве су ваше активности на том плану?

- Пре десетак дана смо направили прву зграду у Пријеполу, у граду у којем сам рођен. Сместили смо 11 породица из избегличког кампа и две из социјалне установе. Слично ћемо урадити у Београду. Организовали смо и ове године донаторску вечеру у Чикагу, на којој смо окупили представнике српске дијаспоре око праве ствари.

- Имате ли представу када ћете успети да удомите све којима је помоћ потребна?

- Почели смо тиме да се бавимо пре две и по године. Сместили смо преко хиљаду људи, остало је још неколико хиљада и док то не урадимо, нећемо се зауставити.

РАНО ЗА ПОМИРЕЊЕ

Правда, Датум : 9.12.2010, Страна : 4

ИЗМИРЕЊЕ СРБА И АЛБАНАЦА ТРЕБАЛО БИ ДА ИНИЦИРАЈУ ПРЕГОВОРИ БЕОГРАДА И ПРИШТИНЕ

За историјско помирење Срба и Албанаца потребно је да што пре почну преговори Београда и Приштине. На помирење ће, ипак, морати још да се сачека, док се не испуне неки услови на којима две стране инсистирају. Тако је један од главних услова Срба повратак избеглица, што подразумева и поштовање њихових права, враћање имовине, док поједини албански саговорници инсистирају на претходном извињењу Београда.

Аналитичари, пак, сматрају да би најављени преговори Београда и Приштине требало да иницирају то помирење. Везе покидане ратом на Косову и бомбардовањем Србије, а нарушене много раније, неће бити лако успостављене, али, како је рекао председник Владе Србије Мирко Цветковић у интервјуу чешком дневнику „Лидове новини“, циљ дијалога с Приштином је управо помирење косовских Албанаца и Срба.

Оливер Ивановић, државни секретар у Министарству за КиМ, указује да има много ствари које косовским Србима загорчавају живот, одвраћају их од повратка и отежавају останак.

– Потреба за разговорима и помирењем постоји, јер ти нерешени проблеми стварају страшну тензију између Срба и Албанаца. Они који критикују разговоре и који су против помирења беже од суштински важних питања, као што су корупција и криминал, који, док год владају, слабе институције и одвраћају инвеституре – каже Богдановић.

Према његовим речима, Албанци немају начин да реше нагомилане проблеме.

– Треба знати да тамо има 350.000 незапослених. Зашто ми да се бринемо о томе? Па, зато што ће то и нас погодити. Ако остане како јесте, Албанци ће побеснети, најпре полупати сва стакла на згради владе у Приштини, а онда би и Срби могли постати колатерална штета – истакао је Ивановић.

Борислав Пелевић, члан ГО Српске напредне странке, упозорава да је грешка направљена „у старту“, јер је са српске стране укључен политички директор МСП-а Борко Стефановић.

– Уз дужно поштовање Стефановићу, Србија укључивањем МСП-а признаје Косово, јер га третира као државу. Да није тако, преговоре би водили Министарство за КиМ или МУП, јер је то по нашем Уставу, који, колико знам, још важи, унутрашња ствар Србије – рекао је Пелевић. Ваљдета Идризи, потпредседник и један од оснивача нове партије на Косову, ФЕР – Нови дах, сматра да је за основ за помирење поштовање људских права.

– До помирења треба и мора доћи. Много је отворених питања. Косово мора поштовати људска права, ако жели да га окружење сматра равноправним чланом – каже Идризи.

Марко Јакшић, потпредседник Заједнице општина севера КиМ, сматра да се разговори могу водити само о статусу, јер и прича о техничким питањима, попут личних карата, служи да би Србија помогла делу отцепљене територије да се осамостали.

– Помирење је апсурд, јер је 220.000 Срба протерано са наше територије. Такве разговоре нигде у свету нећете наћи и то српски народ никада у својој историји није имао. Нема лаких и тешких питања, сва су питања тешка и све ово је последица попуштања пред притисцима САД и ЕУ. Зна се да од те нове албанске државе неће бити ништа ако држава Србија не помогне и не направи јој пролаз у свет. А ако то учини, онда је реч о класичној издаји – каже Јакшић.

Муса Мустафа, новинар дневног листа „Коха диторе“, сматра да до помирења може да дође. – Предуслов за то је да се држава Србија извини за оно што је учинила Албанцима током последњег рата. Помирење Срба и Албанаца је јако битно за овај део Балкана, јер су Албанци и Срби најбројнији народи у региону. Помирење је кључни фактор стабилизације и уласка наших земаља у ЕУ.

Антрфиле : Повратника све мање

Током 2010, на Косово и Метохију вратило се 610 расељених лица, што је само девет одсто од укупног броја и знатно је мање него прошле године, изјавио је помоћник министра за КиМ Бранислав Ристић. Ристић је на Седмој годишњој конференцији Уније избеглих и расељених лица, под називом „Потребе интерно расељених лица данас“, истакао да је број људи који се враћају на КиМ у последњих неколико година у знатном опадању.

– Број повратника је у складу са ситуацијом коју имамо на Косову, где је да је од 1999. забележено више од 7.000 напада на повратнике, да је убијено око 1.000 Срба, а 841 лице киднаповано – рекао је Ристић у хотелу „Палас“.

Приштина да пружи руку

Садри Ферати, кандидат за посланика испред ЛДК, уједно је и председник огранка те странке у Косовској Митровици.

– Не само да је помирење могуће, већ сматрам да ће уследити брзо. Потребне су инвестиције да би се односи унапредили кроз економску сарадњу, запошљавање, школовање. Приштина треба да буде отворена и да пружи руку Београду, да Срби осете да могу добити исто оно што добијају остали грађани.

Окупациона сила

Мирослав Шолевић, некадашњи лидер косметских Срба, сматра да у начелу треба разговарати, па и о помирењу, али да је начин на који се припремају разговори неприхватљив.

– Не волим те разговоре где се унапред зна шта ће бити, зато што нам је исти газда, госпођа Клинтон, која је пренела ставове свог бившег мужа Била. Они, као и свака окупациона сила, гледају само своје интересе – рекао је Шолевић.

PRESS CLIPPING

Петак 10.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

РАСЕЉЕНИ

Вечерње Новости, Датум : 10.12.2010, Страна : 24

ВРАЊЕ - Данас је у Врању потписано пет уговора о откупу сеоских домаћинстава у којима ће живети расељене породице. Овај пројекат збрињавања расељених реализоваће заједно Комесаријат за избеглице са 3,1 милион динара, УНХЦР са 400.000 динара и локална самоуправа са пет одсто од укупно одобрених средстава. Једно сеоско домаћинство кошта у овом пројекту 620.000 динара. Куће за расељене купљене су у селима Златокоп, Ћуковац и Александровац код Врања, као и у Врањској Бањи и насељу Доња Рашка у Врању.

ПОЛОЖАЈ РОМСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ У СРБИЈИ ЗНАТНО ПОБОЉШАН

Правда, Датум : 10.12.2010, Страна : 4

ДОБРА ВЕСТ

БЕОГРАД – Лига за Декаду Рома саопштила је, поводом Међународног дана људских права, да је положај ромске заједнице у Србији побољшан, али да се она и даље суочава са дискриминацијом, посебно кад је реч о учешћу у органима државне управе. Прва половина Декаде Рома у Србији резултирала је са око 1.000 студената и више хиљада средњошколаца, док је на терену ангажовано 83 здравствена медијатора, 178 педагошких асистената и 55 општинских координатора. Број физичких напада и случајева говора мржње према Ромима је смањен, а забележен је напредак по питању решавања статуса избеглица и интерно расељених.

БОЖИЋНИ БАЗАР У „ПРОГРЕСУ“

Блиц – Београд, Датум : 10.12.2010, Страна : 4

Традиционални Божићни базар рукотворина жена избеглица, под покровитељством Фондације Њ.К.В. принцезе Катарине, биће отворен данас у подне у галерији “Прогрес“. Сав приход намењен је женама избеглицама и њиховим породицама, као и социјално угроженим. Базар је до недеље отворен у периоду од 10 до 20 сати.

ИЗДАЈА ОРУЖЈА

Курир, Датум : 10.12.2010, Страна : 3

Небојша Јеврић не пуцај, брате

Љут је Ђед Бато Радовић, мој комшија из зграде. Никад га нисам видео тако љутог. А знам га петнаест година. Бато је Дубровчанин ког је рат довео у Београд. Један од триста хиљада прогнаника.

На целој територији бивше СФРЈ неоткупљени станови на које прогнаници имају станарско право добили су третман власништва. Осим у Хрватској. Влада Зорана Ђинђића и влада Војислава Коштунице бориле су се да се станарско право и у Хрватској третира као и у бившој Босни и Херцеговини. Успели су да се тај проблем интернационализује. Да се носиоци станарског права третирају као власници.

А онда је Борис Тадић почео да се извињава. А онда је отишао у Хрватску и договорио се са Јосиповићем да се ти станови сматрају власништвом Хрватске. Радио је Бато пун радни век и добио стан у Мокошици. Надао се да ће му тај стан кад-тад бити враћен или правично исплаћен. Његов отац је имао стан у Дубровнику. Умро је пре него што је то дочекао.

Љут је Бато, а љут сам и ја. Седимо поред реке и хранимо савске патке. Лако је поклањати туђе. Лако се са туђом муком играти. Хрвати су обећали да ће сазидати нове станове за Србе: у некој Циган-махали у Хрватској, или по Србији. Муку прогнаничку нико није помињао. Јад и беду.

Бато Радовић и ја шетамо поред реке. Патка се пење на насип. Не боји се. Да ли сте икада чули који је највећи грех жене на Романији? Није прељуба! Највећим грехом сматра се „издаја оружја“. Увек је било буна преко реке. А оружје се чувало под свим режимима. Крило се по шупљим буквама, по шталама и таванима.

Чувало се тако да само кад најстарији син сазри, њему се тајна одавала. Да се нејач одбрани. И увек је и свака власт купила оружје од народа. Жена која је „издала оружје“ свог мужа сматрала се најпрезренијим бићем.

Боса Младић није издала Ратково оружје. Зато јој суде. Стид ме је. Мука и брука. Да ли верују да ће доћи до Ратка Младића ако му ухапсе жену. Па, ко су ти људи?! Ко је потписао налог да се суди Боси Младић?! Није она „куја Видосава“ која је продала Војводу Момчила већ српска мајка којој је рат однео ћер и мужа.

Има ли краја српском понижењу? Не верујем да је суд у Хагу издао наређење да се тако поступа са ратниковом љубом. Само ми једно није јасно - зашто се без разлога брукају? Нисмо још окупирани сасвим, него онако, делимично! Скинули смо гаће само до пола. Примиће нас у Европску унију кад нас потпуно окупирају.

PRESS CLIPPING

Субота 11.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СЕОСКА ДОМАЋИНСТВА ЗА РАСЕЉЕНЕ ПОРОДИЦЕ

Пресс, Датум : 11.12.2010, Страна : 16

ВРАЊЕ - У Врању су јуче потписани споразуми за откуп пет сеоских домаћинстава са окућницом на територији града Врања, намењених расељеним особама које су била смештене у приватном смештају.

Вредност једног сеоског домаћинства је 620.000 динара, а у реализацији пројекта учествовао је Комесаријат за избеглице са 3.100.000 динара, УНХЦР са 400.000 динара и град Врање са пет одсто од укупно одобрених пара. Откупљена сеоска домаћинства налазе се у селима Златокоп, Ћуковац и Александровац, у Врањској Бањи и насељу Доња Рашка у Врању.

КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТРИ У МРАКУ

Блиц – Београд, Датум : 11.12.2010, Страна : 2

Избегличке породице без струје због дугова

У ЕДБ наводе да ће све неформалне кампове, где станари нису плаћали рачуне, искључити са мреже

Породице које живе неформалном колективном центру за избегле и расељене у Пионирском граду, од прекјуче су без струје због неплаћених рачуна. Оваквих смештаја, поред седам формалних, има још 16, а у Електродистрибуцији Београд кажу да ће свим оним неформалним центрима који не плаћају и дугују искључити струју. Код породице Гвоздевић, који имају “смедеравац”, пуна је кућа комшија који су ту како би се загрејали, али и направили ручак или угрејали воду, јер струје нема. Слично је и у породици Марице и Раде Штуле. У овом центру иначе живи 33 породице. Кажу да су струју престали да плаћају прошле године због превисоких рачуна.

- Потрошња коју региструју контролни сатови сваког павиљона није се поклапала са оном на главном сату. Сумњамо да су се други качили “на нас” и да су рачуни зато велики. Звали смо ЕДБ да то испита, али нам нису изашли у сусрет. Да нам и понуде да дуг отплатимо на рате, немамо одакле. Већина је незапослена, доста је старих, деце, студената прича Мирјана Станишић из колективног центра у Пионирском граду.

У ЕДБ-у кажу да овај колективни центар од јула 2009. за струју дугује око 7,8 милиона динара.

- Биће искључен и неформални центар у Улици краљице Ане јер струју не плаћају од фебруара 2005. године, а дуг је нарастао на чак 15,5 милиона динара. Али, и сви други неформални центри који не плаћају струју. Ако пристану да плате дуг омогућићемо им да га врате на рате и неће бити без струје - кажу у ЕДБ.

У Комесаријату за избеглице истичу да су децембра због најаве искључења, апеловали на ЕДБ и Министарство енергетике да се струја не искључује током зиме.

- Породице из појединих неформалних центара спремне су да дуг измире на рате. Покушаћемо да постигнемо компромис са ЕДБ и Министарством енергетике и предложимо да се оним неформалним центрима где породице немају новца да дуг измире ни на рате, тај дуг отпише, али да после тога редовно измирују обавезе кажу у Комесаријату.

У Комесаријату истичу да је у неформалним колективним центрима у Београду смештено више стотина избеглих и интерно расељених.

- У већини случајева реч је објектима грађевинских фирми за смештај радника где су се самовољно смештали избегли и интерно расељени. Улажемо велике напоре да са власницима тих објеката склопимо уговоре и тако преузмемо на себе обавезу да плаћамо смештаја, али и измиримо све трошкове, укључујући и струју, као што чинимо кад је реч о формалним колективним центрима. Али, због нерешених имовинско правних односа нисмо успели да склопимо уговоре кажу у Комесаријату.

У Фонду Ана и Владе Дивац такође кажу да не могу да помогну да се дуг врати, јер помоћ пружају само породицама у формалним колективним центрима. У Министарству за Косово и Метохију кажу да ће позвати Министарство енергетике и ЕДБ и тражити да се струја ипак укључи док се не пронађе системско решење.

Антрфиле : НЕФОРМАЛНИ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТРИ

- Миријево, бараке „Поморавља“
- Борча, бараке на Партизанском путу
- Котеж, бараке „Градитеља Котеж“
- Вишњица Бања, бараке „Енергопројекта“
- Гроцка, бараке „ГИК Банат“
- Савски венац, „Црнотравац Бањица“
- Вождовац, Авалска улица
- Барајево, стара школа Бачевац
- Барајево, Прогрес Пирот“
- Обреновац, „Хидроградња-Циглана“
- Чукарица, „Паркинг сервис Ада“
- Чукарица, Радничка 49
- Раковица, бараке „Прогреса Пирот“
- Ресник, бараке „Јастребац-Јастребац“
- Ресник, бараке „Јастребац-Градитељ“
- Ресник, бараке „Јастребац-Брвеник“
- Ресник, бараке „Јастребац-Дело“

ФОРМАЛНИ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТРИ

- Палилула, ПИМ “Крњача”
- Обреновац, ПИМ “Ушће”
- Земун, “7. јул”
- Вождовац, Неуропсихијатрија “Авала”
- Гроцка, бараке на новом аутопуту
- Гроцка, бараке “Грађевинара”

ЧУВАЈУ СЕЋАЊА НА ИЗГУБЉЕНИ ДОМ

Правда, Датум : 11.12.2010, Страна : 19

Божји хуманитарни базар рукотворина, који већ 20. годину заредом традиционално организују удружења жена избеглица, отворен је у петак у престоничкој Галерији „Прогрес". Продајну изложбу су јуче свечано отворили престолонаследник Александар Карађорђевић и његова супруга, принцеза Катарина, која је уједно и покровитељ манифестације.

Представљају ручно израђених украсних и одевних предмета, чијом ће продајом бити прикупљен новац за помоћ породицама избеглим са Космета, присуствовао је и Владимир Цуцић, комесар за избеглице Републике Србије. Уникатни радови, минђуше, огрлице, ланчићи који су овде изложени требало би да дочарају домовину ових храбрих жена, земљу коју су биле приморане да напусте. Ове мајке, супруге и баке на овај начин чувају традицију и успомене из старог краја од заборава изјавила је принцеза Катарина, објашњавајући да су своје радове у петак представила 72 избегличка удружења, од којих је девет удружења деце са потребним потребама. Како је објаснио престолонаследник Александар, овај догађај се организује сваке зиме, не би ли некако помогли избеглицама, људима са Косова и Метохије и њиховим породицама.

НЕЛЕГАЛНИ ИЗБЕГЛИЧКИ ЦЕНТРИ У МРАКУ

Политика, Датум : 11.12.2010, Страна : А17

Због милионских дугова, „Електродистрибуција Београд" прекинула испоруку струје житељима насеља у Пионирском граду и Улици краљице Наталије.

Маказе „Електродистрибуције Београд" ових дана прекратиле су дугогодишњу нелегалну потрошњу струје у два неформална избегличка центра у престоници, због укупних дуговања од 23,3 милиона динара. Светла су се угасила у бунгаловима Пионирског града у Улици кнеза Вишеслава 27 чији се рачуни воде на Слободана Живковића за кога је у ЕДБу евидентирано да није платио дуг од 7,8 милиона динара. Други центар у коме бораве избегли и расељени налази се у Улици краљице Наталије и његови житељи су, од последњег плаћања рачуна 16. фебруара 2005. нагомилали дуг од 15,5 милиона. Сандра Алагић, представник за медије ЕДБа, каже да су становници Пионирског града платили мали део дугова пре око годину дана, али да је то ситно покриће јер им месечни рачун у зимском периоду досеже до 300.000 динара, док је лети 100.000.

Када се урачунају камате, стиже се до милионских дугова. **Та насеља не сматрамо легалним јер нису на списку Комесаријата за избеглице, али ћемо им поново дати струју, као и другим нерегуларним потрошачима, чим плате заостале дугове.** То могу учинити и на рате истакла је Алагићева, додајући да ЕДБ поступа у складу са законом.

Неки од житеља Пионирског града тврде да већина њих једва саставља крај с крајем док им ЕДБ наплаћује струју по „индустријској тарифи", која је знатно виша. Младен Вујошевић, директор СРЦ „Пионирски град", објаснио је да је електромрежа која опслужује објекте избеглих и расељених у Улици кнеза Вишеслава већ шест година

раздвојена од спортског центра. **Погрешно је називати тај део Пионирског града избегличким насељем. Тај статус је важио од 1991. до 1993. године када је одлучено да се те породице иселе. Део њих остао је својеволјно и нелегално и отад се воде спорови.** Колико ми је познато, против већине су донета решења о иселењу. Има ту правих дирљивих, тужних животних прича, али има и превараната истиче Вујошевић. Власти су, како каже, 2004. одлучиле да тамо барем донекле уведу ред. Раздвојена је електромрежа насеља од спортског центра, а тадашње дугове станара је платио град. Они који су остали незаконито, колико ми је познато, обавезали су се да плаћају рачуне за струју објаснио је Вујошевић, додајући да би пут разрешења био да се једној по једној породици обезбеђује смештај.

Антрфиле : Комесаријат апелује да се струја не сече до пролећа

У саопштењу које је јуче стигло из Комесаријата за избеглице наводи се да у главном граду постоји неколико непризнатих колективних центара, али да се у њима налазе најугроженији корисници, болесни, стари и деца. **Комесаријат апелује на Министарство рударства и енергетике и ЕДБ да се у складу објективним могућностима одложи искључење струје до пролећа.**

ПРОТЕСТ ИЗБЕГЛИЦА – ВОЈНИХ ПЕНЗИОНЕРА

Правда, Датум : 11.12.2010, Страна : 8

Поводом Светског дана људских права тридесетак војних пензионера, прогнаника из Хрватске и Босне и Херцеговине на Тргу републике организовали су протестни скуп и изразили незадовољство због многобројних нерешених статусних питања избеглица и њихових породица.

– Желимо своја права, која су нам од стране државе и њених институција укинута по свим питањима. Желимо да на то скренемо пажњу јавности и да их надлежне учинимо одговорним, јер већ двадесет година чекамо – изјавио је организатор и члан Удружења војних пензионера Велизар Рубреновић.

Демонстранти су шетњу центром Београда завршили испред Градске скупштине и Председништва Србије, где су председнику Републике Борису Тадићу и другим органима власти, као и Савету Европе и међународним организацијама за људска права прочитали јавни апел за помоћ.

– Не тражимо ништа друго већ да се Министарство одбране стави под законске оквире. Ми смо све своје обавезе испунили до краја, а према нама ниједна једина, осим голог живота – изјавила је председница Главног одбора Удружења војних пензионера Нада Павићевић.

УХАПСИТЕ И МЕСИЋА

Правда, Датум : 11.12.2010, Страна : 4

САВО ШТРБАЦ ИЗ „ВЕРИТАСА“, ПОСЛЕ ПРИВОЂЕЊА МЕРЧЕПА, ТРАЖИ ОД ХРВАТА: Ухапсите и Месића

Томислав Мерчеп, у време рата у Хрватској заменик министра унутрашњих послова и налогодавац многих злочина над Србима, ухапшен је пошто су медији пренели део извештаја „Amnesti Internešenela“ (АИ). Саво Штрбац из „Веритаса“

од Хрвата тражи да наставе хапшења, чак и да приведу доскорашњег председника Стјепана Месића. Он упозорава да би требало очекивати нова хапшења, па чак и бившег хрватског председника Стјепана Месића.

– Било је за очекивати да после Главаша на ред дође Шекс. Очекујемо да се за ратне злочине процесуира и Стјепан Месић, који је био главни за подручје Источне и Западне Славоније. Иза Мерчепа је остао крвави траг у Вуковару, он је одговоран за многа убиства, због чега је унапређен у помоћника министра, да би затим формирао специјалну јединицу „Јесење кише“ – каже Саво Штрбац, руководилац документационо-информативног центра „Веритас“.

У извештају АИ, који је претходио хапшењу Мерчепа, каже се да ће Хрватској, ако буде држала садашњи темпо, требати 40 година да процесуира осумњичене за ратне злочинце. Штрбац сматра да је привођење Мерчепа очигледно „домаћи задатак“ који је ЕУ дала Хрватској.

– Имали смо у „Веритасу“, када је у питању Мерчеп, много материјала и доказа. Због тзв. излазне стратегије Хашког трибунала, тамо није подигнута оптужница, него је Мерчеп препуштен хрватском правосудју. Осим тога, и ЦИА је пре неколико година објавила извештај који је позивао Хрватску да Мерчепа процесуира – каже Штрбац. Према његовим речима, извештај АИ је важан, јер су први пут прозвана још двојица осумњичених за ратне злочине.

– То су Дамир Домазет Лоша, окривљен за Медачки цеп и Владимир Шекс, за кога се сматра да је директно наређивао Бранимиру Главашу – рекао је Штрбац.

Милојко Будимир из Асоцијације избегличких удружења упозорава да Хрватска хапси злочинце и поштује људска права само када под притиском.

– Убеђен сам да је све што Хрватска предузима око ратних злочина ради под притиском ЕУ. Сада очекујем да ће пажљивије размотрити иницијативу избегличких удружења да се Хрватској стопира даљи пут према ЕУ док не реши питање српских станова, пензија и осталих категорија из домена људских права – поручује Будимир.

Антрфиле : Логори смрти

Једно од највећих стратишта Срба у Хрватској је Пакрачка пољана.

– После хапшења и без судског налога, Срби су довожени у Марино Село и Пакрачку пољану и смештани у логоре, где су мучени по неколико дана. Ако нису подлегли мукама, одвожени су на стратиште и тамо ликвидирани. После три ексхумације, тек 3. децембра ове године идентификовано је пет жртава: Љубан Харамбашић, Дејан Кутић, Никола Огњатовић, Михајло Вучковић и Остоја Субановић – каже Саво Штрбац.

Мерчепови злочини

ВУКОВАР – нестанак око 30 Срба

ЗАГРЕБ – убиство трочлане породице Зец

ПАКРАЧКА ПОЉАНА – најмање сто, могуће и 300 убијених цивила

КАРЛОБАГ – непознат број убијених Срба

ПУПОВЧЕВИ ХРВАТИ

Данас – Викенд, Датум : 11.12.2010, Страна : 5

Милорад Пуповац - добитник награде за унапређење људских права „Константин Обрадовић“

Војин Димитријевић

Као и са многим интелектуалцима с нашега подручја и поднебља и са Милорадом Пуповцем се десило да политичка збивања нагло и упадљиво промене ток нечијег живота и поремете свесне и несвесне животне планове. Када је ситуација у социјалистичкој Југославији почела да се погоршава и када је распад те државе био на помолу, Милорад Пуповац се придружио онима који су на време, али безуспешно покушавали да спрече најгоре исходе, што је значило да се, ако је дезинтеграција државе била неминовна, на сваки начин онемогући да она буде ирационална, недемократска и брутална - каква је нажалост и била. Он се 1989. учланио у Удружење за југословенску демократску иницијативу (УЈДИ), прву општејугословенску политичку групацију која је имала обележје политичке странке (иако се странке још нису свуда толерисале) и остао јој веран све док је могла да опстане.

Неуспех УЈДИ-а на изборима у подељеној Југославији навео га је да покуша да се политички заложити за своја левичарска и социјалдемократска опредељења тиме што је основао Лигу социјалдемократа. У тешка времена националистичке помахниталости ни овај покушај није могао да успе.

Даљи пут Милорада Пуповца условљен је његовом мирноћом и умереношћу.

Познато је да у виолентним конфликтима, какви су дивљали широм целе бивше Југославије, а нарочито у пределима с којима је Пуповац био везан пореклом и пребивалиштем, умерени људи страдају више од неумерених и морају да трпе нападе и обеде са свих страна. Као припадник српског народа и српске интелектуалне елите у Хрватској, Пуповац је био у положају да од њега Срби у Хрватској, па и остали добронамерни грађани Хрватске очекују савете и путоказе.

Он се није устручавао да јасно каже шта мисли да је у интересу Срба у Хрватској, па и целе Хрватске у контексту поремећених међунационалних односа. Изразио се против екстремистичких захтева тадашњих вођа руралних Срба, који су тежили потпуном отцепљењу од Хрватске и тиме на себе навукао опасан гнев важних и правих родољуба. Тај гнев траје и данас па се, рецимо, Пуповац оптужује зато што су Срби у Хрватској изгубили статус народа и постали мањина, уместо да се одговорни за то траже међу онима који су се екстремистичким и шовинистичким снагама у Хрватској супротстављали сопственим екстремизмом, који је плановима за деградирање Срба заправо највише одговарао.

Политичко деловање Милорада Пуповца све више почиње да обележава потреба за старањем о интересима Срба у Хрватској, који су или тамо остали или намеравају да се тамо врате. После избора 1995. улази у хрватски парламент, а касније стиже на чело новооснованог Српског националног вијећа, с амбицијом да то тело постане главни заступник интереса српске заједнице у Хрватској. И опет се десило оно што се умереним интелектуалцима по правилу дешава: неки представници хрватских Срба (овог пута са стране ближе режиму у Хрватској, оспоравају му право да заступа интересе свих Срба, а друге са стране и представници католичке цркве и хрватски националистички политичари замерају му што је још 1992. открио податак да је током операције Олуја 11000 српске деце било покрштено.

Милорад Пуповац и његови политички сарадници и саветници сматрали су да ће интересима Срба у Хрватској и заштити њихових права највише допринети тиме што ће се поставити прагматично у односу на политичка кретања у Хрватској. Странка којој Пуповац припада закључила је да тим интересима највише одговара њено присуство у влади Републике Хрватске под условом да је чине представници легално изабраних странака које се издају за демократске и које имају упориште у изборним резултатима.

Тако се дешава парадокс да Милорад Пуповац не престајући да прокламује своје социјалдемократске ставове уђе у коалицију са ХДЗ-ом странком десног центра и да буде оптужен да је „Санадеров Србин,“ на шта је проф. Жарко Пуховски духовито одговорио да је онолико колико је Пуповац Санадеров Србин, толико Санадер „Пуповчев Хрват.“

Сва ова политичка довијања Милорада Пуповца, о којима свако може да задржи своје мишљење, морају се сагледати у светлу резултата које она доносе за права Срба у Хрватској и права припадника свих националних мањина у региону. С тим у вези и сам Пуповац често помиње реч „култура“ сматрајући да друштво треба да се промени ка јачем степену толеранције и ка грађанској заједници у којој национално порекло и верска убеђења не смеју да играју доминантну улогу.

Он ту културу дефинише као неку врсту категоричког императива, према коме једна заједница не може другој чинити оно што и сама не би пристала да поднесе. Поред тога, Пуповац инсистира не томе да поред државе у процесу остваривања људских и мањинских права треба да учествује и цивилно друштво и као један од чинилаца наводи научну заједницу, према којој, као њен припадник, не штеди критичке примедбе. У овом тренутку су циљеви које заступа Српско народно вијеће с Пуповцем на челу сасвим конкретни: међу њима се истичу стварање услова за повратак што већег броја српских избеглица, обнову порушених објеката, секуларних и сакралних, право да се стамбена изградња Срба оствари под најповољнијим условима који су давани почетком деведесетих година, накнада штете причињене дискриминаторним мерама и исплатом заосталих државних пензијских и других обавеза.

Делови излагања приликом доделе награде „Константин Обрадовић“ Милораду Пуповцу

PRESS CLIPPING

Понедељак 13.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМА И РАСЕЉЕНИМА

Блиц, Датум : 12.12.2010, Страна : 26

ЛОЗНИЦА - Комесаријат за избеглице Републике Србије уплатио је 580.000 динара на име помоћи у набавци огрева и лечења интерно расељених и избеглих особа која живе на територији Лознице.

За 17 избегличких и четири интерно расељене породице уручена је новчана помоћ за лечење у укупном износу од 300.000 динара, односно по 14.286 динара за сваку породицу, док ће 280.000 динара бити утрошено за набавку огрева. “Огрев ће добити 24 породице. Расподела ће почети у понедељак и трајаће до наредног петка”, каже Драган Станић, градски повереник Комесаријата за избеглице Србије. На територији Лознице живи око 2.000 регистрованих избеглих особа.

ПОРОДИЦЕ ДОБИЛЕ СЕОСКА ИМАЊА

Преглед, Датум : 13.12.2010, Страна : 5

За пет расељеничких породица трајно је решен смештај у Врању. Комесаријат за избеглице заједно са УНХЦР и градом Врањем откупио је за њих пет сеоских кућа са окућницама на подручју Врања. По уговору потписаном у Врању откуп сваке куће са имањем коштао је више од 600 хиљада динара. Град Врање учествовао је у томе са пет одсто подмирујући све административне трошкове преузимања кућа, како локалне, тако и републичке.

Комесаријат Уједињених нација за избеглице помоћи ће сваку породицу са 80 хиљада динара како би у потпуности опремиле своје ново домаћинство и створиле неопходне услове за живот. У Врању још увек постоје колективни центри. Ове године затворен је један. Двадесетак породица које су ту живеле преселило се у специјално за њих изграђене станове. Међутим, остало је још пет колективних центара. У њима борави 180 расељених лица. А три и по хиљаде расељеника у приватном је смештају на територији Врања.

Врањска самоуправа најављује изградњу станова за избегла и расељена лица и у наредној години. Иначе, Врање је с два и по милиона динара подупрло тридесетак избеглица да отпочну сопствени посао.

СМАЊЕЊЕ БРОЈА ИЗБЕГЛИЧКИХ ЦЕНТАРА

Пресс, Датум : 13.12.2010, Страна : 8

БЕОГРАД - У Србији тренутно има 58 колективних центара за смештај избеглица, а очекује се да наредне године тај број буде преполовљен, најавио је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић. Он је рекао да је током 2010.

године затворено **15** колективних центара, а да у преосталим установама овог типа сада живи нешто више од **5.000** људи.

- Колективни центри су један од најакутнијих проблема које треба врло брзо решавати, јер ти грађани живе у изузетно тешким и неприхватљивим условима. **Ја се надам да ћенаш Комесаријат за избеглице помоћу буџетских средстава и донација решити тај проблем. Моја жеља је да таквих центара уопште не буде - каже Кркобабић.**

КОНАЧНО ИМАЈУ СТРУЈУ

Правда, Датум : 13.12.2010, Страна : 17

СТАНАРИМА КОЛЕКТИВНОГ ЦЕНТРА ПРИКЉУЧЕНА ЕЛЕКТРИЧНА ЕНЕРГИЈА

Расељеним и избеглим породицама из Колективног центра на Кошутњаку коначно је прикључена електрична енергија, те имају разлога да се радују, јер је на иницијативу заменика градоначелника Милана Кркобабића проблем решен.

Наиме, становници Колективног центра за избегла и расељена лица, у Улици кнеза Вишеслава 27/3, дуже време су имали проблеме са електричном енергијом, јер им је Електродистрибуција искључила струју због вишемилионског дуга који, како тврде становници Центра, нису сами направили.

Недопустиво је да се више од 160 људи смрзава на овако ниским температурама. Међу њима су и бебе, стари и непокретни људи. **Најмање што можемо да учинимо је да саслушамо ове људе који су се нашли ту где јесу, и то не својом кривицом - рекао је Кркобабић и најавио за данас састанак са свим заинтересованим странама, представницима насеља, Комесаријата за избеглице, ЕДБа, као и са представницима Градске управе, како би се нашло решење за овај случај.**

Сумњамо да нам кафићи, који се налазе у околини Центра, краду струју. Ми смо у индустријског зони, рачуни за струју су огромни, иако се сви ми трудимо да је што мање трошимо. Заиста штедимо. Тражили смо помоћ ЕДБа, желели смо да нас раздвоје јер се струја за све нас води на само једног човека - објашњава госпођа Марина, једна од станарки Колективног центра, и додаје да им нико из тог предузећа није изашао у сусрет. Према њеним речима, дуг ових људи ЕДБу износи више од седам и по милиона динара са каматом.

ЦЕНТАР ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ДОБИО СТРУЈУ

Куир, Датум : 12.12.2010, Страна : 14

Ипак има добрих људи!

Породице које живе у колективном центру на Кошутњаку ипак ће имати струју! На иницијативу заменика градоначелника Милана Кркобабића, Електродистрибуција Београд јуче је прикључила струју колективном избегличком центру у улици кнеза Вишеслава 27 на Кошутњаку.

- Недопустиво је да се 160 људи смрзава на овако ниским температурама. Међу њима су бебе и стари и непокретни људи. Хуманост мора бити на првом месту, као и наша спремност да људима пружимо помоћ онда кад им је најпотребнија - навео је заменик градоначелника Београда Милан Кркобабић.

- Чекали смо државу да измири своја дуговања, па можемо да прижимо шансу и овим људима, који су се, не својом кривицом, нашли ту где јесу. Најмање што можемо да учинимо је да их саслушамо и договоримо се. Сешћемо у понедељак са свим

заинтересованим странама и решење ће се сигурно наћи. Потребно је само да за столом седе људи добре воље - порачио је Кркобабић. Породице које живе у неформалном колективном центру за избегле и расељене у Пионирском граду рге неколико дана су остале без струје због неплаћених рачуна.

ДУГА ИЗБЕГЛИЧКА ПРИЧА

Вечерње Новости, Датум : 13.12.2010, Страна : 4

У КОЛЕКТИВНИМ ЦЕНТРИМА СРБИЈЕ И ДАЉЕ ЖИВИ ОКО 4.500 ПРОГНАНИХ И РАСЕЉЕНИХ

Остали стари и немоћни, за које је најтеже наћи трајни кров над главом

ГОТОВО 4.500 избеглица у Србији и данас, скоро 20 година од када су неки од њих отишли из својих домова, живи у колективним центрима. Њихов број се сваке године смањује, али и даље постоји 58 уточишта у којима прогнани и расељени живе у скученим собама а једини оброци су им они које добију на заједничком казану. Немогуће је, кажу у Комесаријату за избеглице, одредити датум када ће и последња породица напустити колективни центар и пронаћи бољи дом.

- Ранијих година било је лакше, јер су се из центара прво иселјавали људи који су имали било какву перспективу. Комесаријат им је помагао да се осамостале и започну бољи живот - објашњава Владимир Цуцић, комесар за избеглице. - Сада су остали они који имају слабу или готово никакву иницијативу, старији, немоћни и људи који нису у стању да сами учествују у проналажењу каквог-таквог решења.

До сада су ове породице, како објашњава Цуцић, налазиле сеоско домаћинство, за које би добиле донацију, а уз то и новац да купе домаће животиње или алат да обрађују земљу. Другима су давани пакети грађевинског материјала за куће којима су сами направили темеље. Међутим, већина оних који су сада у центрима може да се пресели искључиво у станове које Комесаријат, уз помоћ донатора, гради за ову угрожену популацију.

Претходних година урађено је доста. Са више од 700 колективних центара пре 15 година, у којима је живело 60.000 људи, број је смањен на испод 60 центара са око 4.500 станара. Годишње се, објашњава Цуцић, гаси од 10 до 12 центара.

Али, да би на избегличку причу била стављена тачка, морало би да се ради и више и брже. У Комесаријату се надају да ће новца да буде више, јер су средства европских фондова за наредни период намењена управо за затварање колективних центара. А и из државног буџета требало би до године да буде издвојено 20 одсто више новца за проблеме ове популације.

- Укупно 5.492 породице су, од 2008. године до данас, стамбено збринуте или економски оснажене. Неозбиљно би било да лицитирамо када ће и остали станари колективних центара да добију сопствени кров над главом, али као земља с најдужим избегличким проблемом у Европи, и њих ћемо морати да збринемо што пре - закључује Цуцић.

Антрфиле : ХУМАНИТАРНА ПОМОЋ

- МИСЛИЛИ смо да је време хуманитарне помоћи, пакета са храном и хигијенским средствима, увелико иза нас - каже Цуцић. - Претходних година нисмо делили ове пакете, јер није била толика криза. Ове године, хуманитарни проблем се „повампирио“. **Поделили смо 14.000 пакета, а и за следећу годину спремамо исту количину хране и хигијенских средстава. Најугроженијима смо обезбедили и огрев за зиму и лекове.**

КУЋЕ

ИАКО се прича другачије, цене некретнина у Србији уопште нису ниске, чак ни на селу. **Избеглице су, тражећи куће за 5.000-6.000 евра, колика може да буде донација, прошле целу Србију, али за тај новац нема објеката условних за становања. Монтажне куће које купујемо за неке од њих још су скупље - каже Цуцић.**

ЗА ПРОДАЈУ НАМЕЊЕНО СЕДАМДЕСЕТ СТАНОВА

Данас, Датум : 13.12.2010, Страна : 16

Шта предвиђа стамбена стратегија коју је недавно усвојило зрењанинско Градско веће

Зрењанин - Идеја да се у Зрењанину граде социјални станови отворила је бројна питања, почев од економске оправданости оваквог подухвата у време велике кризе до оних прозаичних о томе ко би их користио.

Свему томе треба додати и податак да последње три године влада застој на тржишту некретнина, а тренутно је понуда већа од потражње. Ипак, податак који иде у прилог оваквој одлуци градске власти јесте чињеница да се на тржишту некретнина у Зрењанину највише нуде, дотрајале куће и запуштени станови, који се продају по ценама и до 700 евра за квадратни метар.

Зато је Градско веће Зрењанина недавно усвојило стамбену стратегију, са Акционим планом социјалног становања, која треба да буде реализована до 2014. године. Реч је о непрофитном обезбеђивању стамбеног простора за људе који не могу да дођу до стана по тржишним условима. Град се одлучио за пројекат изградње 100 станова из кредита Централне развојне банке Савета Европе. По том плану 70 станова било би намењено за продају по непрофитним условима, а 30 за издавање у закуп.

Како је предложено у акционом плану, могуће локације су Панчевачка, Жарка Зрењанина и Улица Милана Станивуковића. Просечна површина стана биће 50 квадрата.

Финансијска конструкција предвиђа да у изградњи станова за непрофитну продају Министарство животне средине и просторног планирања учествује са 18 одсто средстава, Град Зрењанин са 32 одсто, а преосталих 50 одсто средстава ће бити обезбеђено из зајма Централне европске банке.

Антрфиле : Услови

Услови да се конкурише за социјалне станове су стамбени статус, висина примања, здравствено стање, инвалидност, број чланова домаћинства и имовно стање, а предност ће имати рањиве друштвене групе као што су млади, самохран

родитељи, породице са више деце, старачка домаћинства, особе старије од 65 година, избеглице, расељена лица и Роми.

ЧИНОВНИК КАО НАЈПОЖЕЉНИЈЕ ЗАНИМАЊЕ

Политика, Датум : 13.12.2010, Страна : А10

Иако је мање оних који желе да напусте Србију, већи број младих сели се из села у град. – Рад без уговора и ван струке

Током школовања највише младих машта о „сигурном месту државног службеника”. Када заврше формално образовање, тешко долазе до првог посла, прихватају да раде као непријављени, ван струке и за мале паре, а посебно су угрожене младе жене са децом и избегла и расељена лица. Ово су само неки од података који су се могли чути на недавном „јавном слушању” у Скупштини Србије на тему увођења предузетничког учења у Србији.

– Већина младих тражи посао у државној служби где је посао сигуран, ретко нешто предузимају, слабо креирају идеје или стичу вештине да би те идеје реализовали. Нашем друштву хронично недостаје предузетнички дух, јер се предузетништво у Србији не учи – сматра Милан Вучковић, председник скупштинског Одбора за омладину и спорт.

Ивана Ковачевић, државни секретар у Министарству омладине и спорта, додаје да иако већина младих жели да се запосли у државним институцијама, значајно је и то што два истраживања показују да 30 одсто младих од 15 до 30 година ипак жели да отвори своје предузеће.

– То је значајан потенцијал на који Србија треба да рачуна – указује Ковачевић. А каква је тренутна ситуација могло се прочитати у „Извештају о запошљавању и миграцијама младих у Србији 2010. године” који су објавиле Грађанске иницијативе, а који је у Скупштини подељен представницима универзитета, послодаваца, невладиних организација...

Неспремни млади

Према овом документу, стопа незапослености међу младима између 25 и 29 година је 26,5 одсто, док је у популацији између 30 и 65 година 13,5 одсто незапослених.

Као посебно угрожене категорије становништва издвојене су избеглице (број регистрованих избеглица у Србији је тренутно 86.000) и интерно расељена лица (подаци владе из 2000. године говоре о приближно 210.000 лица са Космета), као и млади повратници из иностранства по основу споразума о реадмисији (већину чине Роми са илегалним боравком у Немачкој који су школовани на страном језику и у другом образовном систему).

Иако је прошлогодишње истраживање Цесиде показало да је број младих спремних да напусте Србију пао у односу на 2007. годину, број миграција од руралних ка урбаним срединама и од мањих ка већим местима је повећан.

– Млади завршавају образовање неприпремљени за тржиште рада, често са превазиђеним знањима и недостатком вештина које омогућавају запошљавање.

Током образовања не стичу довољно практичног искуства, нити су охрабрани да раде без надокнаде како би га стекли. Средње стручне школе наставиле су да школују кадрове за профиле у индустријама којих више нема па се на тржишту створио вишак младих са квалификацијама које се не траже на тржишту рада – објашњава заједничке

налазе више организација и институција Марко Стојановић, иначе члан радне групе Пројекта за увођење предузетничког учења.

Подаци о запослености из октобра 2009. године показују да је више незапослених млађих жена него мушкараца (дискриминација на тржишту рада, тешко успостављање равнотеже између приватног и пословног живота, нарочито ако имају малу децу), затим да је мање незапослених у Београду и Војводини у односу на централну Србију, да је боља запосленост у граду него на селу и да је у популацији младих од 25 до 29 година највише запослених оних са дипломом факултета (77,3 одсто). Истраживачи сматрају и да релативно ниска стопа запослености старосне групе од 25 до 29 година након завршеног школовања показује тешкоће при уласку на тржиште рада и добијање првог запослења.

Анализирана је и запосленост младих према месту рада и типу уговора и утврђено је да се највећи број младих који раде без потписаног уговора налази у – Београду. Од укупног броја запослених који су радили на основу уговора, 14 одсто су чинили млади од 20 до 29 година, а у категорији запослених који су радили без уговора, тај проценат младих је био 38 одсто.

Без сталног посла

Када је реч о запослености избеглих и интерно расељених лица, званичних података нема, барата се резултатима истраживања Групе 484 из децембра прошле године: велики број младих до 30 година никада није имао стални посао, а већина се одлучује да не настави школовање јер су приморани да почну да раде док су још у средњој школи.

– Извештај о запошљавању и миграцијама младих у Србији 2010. године је сачињен у оквиру истоименог пројекта који се финансира из Шпанског фонда за достизање миленијумских циљева развоја. Извештај је први део фазе пројекта који има за циљ да се на основу прегледа постојећих политика и мера за запошљавање младих, као и кроз округле столове, утврде слабости и недостаци због којих су ефекти постојећих мера маргинални. На основу оваквих налаза, у наставку пројекта биће дефинисани наредни кораци у кампањи јавног заговарања, са циљем да се економски положај младих унапреди – каже Миљенко Дерета и додаје да овај извештај треба да подстакне и буђење свести да се хитно, организовано и системски приступи проблему незапослености младих.

НИКО НИ ДА ПИТА КАКО СМО

Вечерње Новости, Датум : 13.12.2010, Страна : 9

ТЕШКА СУДБИНА ЗАДЕСИЛА БОЈАНА НИЧИЋА (35), ИЗ ОКОЛИНЕ ПРИШТИНЕ, КОЈИ СА ПОРОДИЦОМ ДРУГУ ЗИМУ ПРОВОДИ У КОНТЕЈНЕРУ

Поред безусловног смештаја најтеже им пада болест 13-годишње Драгане, следе девојчице, пет пута оперисане

ПРВЕ снежне падавине као да су додатно оковале у хладноћу контејнерско насеље у Грачаници, надомак болице "Симонида", где у четрдесетак контејнера поређаних у низу бораве расељена лица из других крајева Космета.

Тескоба и хладноћа саставни су део свакодневице станара овог насеља, док је у контејнеру у коме је смештен Бојан Ничић, са невенчаном супругом Наташом Виријевић (34) и троје деце, додатно тешко... Поред безусловног смештаја и немаштине, највећи терет овој породици представља болест 13-годишње Драгане, слепе девојчеце везане за инвалидска колица и пет пута оперисане од тумора мозга. Ту је и брига о осмомесечној беби у безусловном смештају...

- Имам утисак као да не постојимо и да никога не интересује наш живот, као да смо грађани другог реда прича Бојан једва пристајући да говори за новине. Шта да кажем? Да сам давно заборавио шта то значи, имати дом... И да сам због немаштине био принуђен да двоје деце дам на старање хранитељској породици.

Бојанове невоље почеле су јуна 1999. године, када је прогнан из родне куће у селу Златари надомак Приштине. Тада му је киднапован и отац Јордан (50), који је касније пронађен убијен у околини Призрена. Мајка му је, каже, преминула нешто раније, и, на њену срећу, није дочекала распад породице, јер су и његова три брата и две сестре били приморани да трагају за каквим-таквим склоништем...

- Са супругом и децом сељакао сам се од немила до недрага све док нисмо буквално остали на улици, а пре две године уселили смо се у овај контејнер од неколико квадрата тако да барем нисмо под ведрим небом - прича Бојан, док руком показује на унутрашњост "лимене кутије". Просторија од два квадрата представља улаз у другу, мало већу, где су једине ствари четири кревета на спрат, сто, столице и шпорет на дрва. Пошто нема ормана, на једном кревету поређане су дечије ствари.

Иако је радио у Управи прихода у Приштини, када је остао без посла није успео да оствари ни минималац, тако да сада живе од хуманитарне помоћи која износи 11.000 динара... Поред свих тешкоћа додатно их боли што немају права ни на бесплатне оброке које добијају остали станари контејнера.

Антрфиле : НЕМА ПРАВА НА ДЕЧЈИ ДОДАТАК

ЗБОГ недопатка новца не може да среди документацију деци и да оствари право на дечји додатак.

- Од социјалне помоћи купујемо лекове Драгани, која је кћерка моје супруге из првог брака, а због операција тумора на мозгу често је водимо и на контроле у Београд - прича Бојан, коме најтеже пада што их нико и не пита како су и могу ли да поднесу терет који им је наметнуо живот.

СИНОВИ

-ЗБОГ безусловног смештаја и недостатка средстава да деци обезбедимо најнеопходније услове за живот, двоје деце, синови Лазар (11) и Немања (10), налазе се у хранитељској породици у Краљеву, што нам као родитељима јако тешко пада - каже Бојан.

PRESS CLIPPING

Уторак 14.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОСЛЕДЊА ПРИЛИКА ЗА БРОЈАЊЕ ЖРТАВА РАТОВА ДЕВЕДЕСЕТИХ

Политика, Датум : 14.12.2010, Страна : А7

Иницијатива да пописивачи Републичког завода за статистику током пописа становништва грађане анкетирају и о ратним губицима

„Ниједна институција Републике Србије не располаже прецизним подацима о погинулима, несталима и рањенима у периоду 1990–2000. године”. Овом реченицом почиње писмо Ненада Ђорђевића, директора Музеја жртава геноцида, којим се тражи подршка државних органа за иницијативу да се у предстојећем попису становништва, попишу и рањени, нестали и страдали у последњим ратним дејствима на нашим просторима. Писмо ће бити упућено на адресе председника Републике Бориса Тадића, премијера Мирка Цветковића, председнице Скупштине Србије Славице Ђукић-Дејановић, али и представника других релевантних институција које би могле помоћи да се оствари ова иницијатива. Кустоси Музеја жртава геноцида, Драган Цветковић и Ненад Антонијевић, као и сарадник музеја, Божо Грбић, објашњавају да би за овај посао било потребно издвојити око 2,7 милиона динара, што је 0,08 одсто укупног буџета који ће бити издвојен за попис.

– Идеја нам је да пописивачи које ангажује Републички завод за статистику уз обрасце неопходне за прикупљање података за попис, имају и наш образац у који би уносили податке о жртвама рата деведесетих година прошлог века. Прошло је 20 година од почетка ратних дејстава, што је дуг период и ово нам је последња прилика да нешто урадимо – каже Цветковић.

Музеј је израдио образац на којем би пописивач могао да убележи да ли је страдали, на пример, био припадник војске, полиције, паравојних формација, да ли је припадао српским, хрватским, албанским снагама, од кога је страдао...

– У Србију је дошао велики број избеглица које ће такође бити пописиване и на тај начин могли бисмо од њих узети податке о страдалима и несталима на територији Хрватске и Босне и Херцеговине. Број до којег бисмо дошли на овај начин био би најприближнији и онемогућио би даља нагађања о броју жртава – каже Ненад Антонијевић.

Кустоси Музеја жртава геноцида наводе и да постоје појединачни подаци у државним институцијама, попут Одсека за борачко-инвалидска питања, податке о страдалим припадницима имају и српска војска и полиција, али они не постоје на једном месту. Цветковић истиче да се прикупљање података о жртвама рата путем јавног позива на који се јављају породице убијених и несталих или сами учесници борби који су рањени, не даје задовољавајуће резултате.

– На такав позив јави се мало људи и зато мислимо да је попис, који је планирано да буде одржан у априлу следеће године, права, али и последња прилика да нешто учинимо. Подаци о жртвама Другог светског рата, на пример, такође су прикупљани у

оквиру пописа становништва, 19 година касније и тада је скупљено око 60 одсто података – наводи Цветковић.

Музеј има свега неколико запослених и нема ни кадровских ни финансијских могућности да тако велики посао уради сам. Како објашњавају, да би уопште могли да покушају да нађу спонзоре који би све финансирали, неопходна им је подршка Републичког завода за статистику.

– Када би они пристали да користимо њихову логистику, да одобре да њихови пописивачи носе и образац о погинулима, рањенима и несталима, завршили бисмо највећи део посла. Попис ће радити више од 30.000 пописивача, они ће ући у сваки дом. Толики број људи ми не можемо да обезбедимо – истиче Божо Грбић.

План Музеја је и да одштампа 60.000 образаца за прикупљање података о жртвама рата, као и да, после пописа, унос и обраду података ураде сами. Драган Вукмировић, директор Републичког завода за статистику, каже да му је позната ова иницијатива, али да још не зна какве су могућности да она буде и остварена.

– Нисам сигуран да ли је могуће спровести скупљање података о жртвама рата кроз попис. Не знам колико је то у складу са међународним прописима, али све ћемо проверити, размотрити и требало би да следеће недеље одлучимо шта ћемо урадити – изјавио је Вукмировић.

ПОТПИСИ ЗА СТАНОВЕ

Вечерње Новости, Датум : 14.12.2010, Страна : 5

АКЦИЈА УДРУЖЕЊА ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ХРВАТСКЕ

ПРЕДСТАВНИЦИ удружења избеглих Срба из Хрватске почеће сутра да прикупљају потписе за решавање имовинско-правних и других проблема расељених Срба и других чија је имовина уништена и недоступна.

Председник Асоцијације избегличких удружења Милојко Будимир је најавио је да ће бити прикупљено на хиљаде потписа којима ће исказати незадовољство Срба из Хрватске, јер се политика према њиховим проблемима није мењала ни пре ни после 5. октобра 2000.

- Хрватска мора да врати одузету имовину, станарска права, девизну штедњу и пензије Србима, а прикупљени потписи ће бити наш морални капитал на основу којег ћемо постављати питање Београду, Бриселу и Загребу - истакао је Будимир.

Петицију коју су потписали представници удружења и у којој указују на нерешене имовинске проблеме Срба у Хрватској, већ су послали на више од 150 адреса надлежних у земљи и иностранству. Ово писмо добили су званичници Европске уније, али и њених чланица појединачно.

Будимир је навео да је петиција организована јер у досадашњим сусретима српског и хрватског председника, Бориса Тадића и Иве Јосиповића, тим проблемима није посвећено довољно пажње.

PRESS CLIPPING

Среда 15.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

У ЧИКАГУ ДОНИРАНО ВИШЕ ОД 87.000 ЕВРА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 15.12.2010, Страна : 9

БЕОГРАД – Српска дијаспора из Чикага донирала више од 87.000 долара за помоћ избеглим и интерно расељеним лицима на донаторској вечери коју је 5. децембра приредио Фонд „Ана и Владе Дивац“ (ХОД).

Вечера је организована у оквиру пројекта „Можеш и Ти“, са циљем да прикупи средства за збрињавање породица које још увек живе у колективним центрима у Србији, саопштио је Фонд, а домаћини, Снежана и Владе Дивац, угостили су 120 угледних људи пореклом из Србије, који већ деценијама живе и раде у САД.

Сви гости су помогли акцију са 200 долара, колико је коштала улазница на донаторску вечеру, а најплеменитији међу њима био је Душан (Дуке) Петровић, председник компаније Вриглис који је поклонио 50.000 долара, каже се у саопштењу.

СРБИ ПРАВЕ ТАЧИЈЕВУ ВЛАДУ!

Пресс, Датум : 15.12.2010, Страна : 3

БЕОГРАД - Лидер Самосталне либералне странке која је освојила највише гласова од свих српских листа на Косову Слободан Петровић каже за Пресс да ће ући у власт са ДПК Хашима Тачија. Овим је практично разрешена и последња дилема да ће власт на Косову формирати Хашим Тачи уз подршку Срба.

- Да, улазим у Владу са Тачијевим ДПК-ом. Извесно је да ће је он формирати јер је победио на овим изборима. Те албанске странке које су рекле да неће власт са њим само заузимају стартну позицију за преговоре, а прве ће ући у владу. Владу могу да чине ДПК, СЛС и две албанске странке или у другој варијанти још три албанске странке. Преговори неће ићи глатко, али очекујем да ће влада бити формирана у јануару, како би преговори Београда и Приштине, на чему инсистира ЕУ, могли да почну у фебруару - каже Петровић.

Он додаје да је значајно да ће српска заједница имати добре позиције у новој влади.

- Од очекујућих 13 посланичких мандата, 11 ће припасти СЛС-у, а два „Јединственој српској листи“. У прошлој Влади Срби су имали два министарства - за повратак и заједницу, и за рад и социјалну заштиту. Сада очекујем још које министарство, рецимо пољопривреде, јер има доста Срба у руралним срединама, или неки ресор око заштите људских права - наводи Петровић.

Иначе, у Комисији за жалбе Централне изборне комисије расте број сведочења о манипулацији гласовима.

СИРОМАШНА ТРЕЋИНА ОПШТИНА У СРБИЈИ!

Пресс, Датум : 15.12.2010, Страна : 9

БЕОГРАД - Чак трећина општина у Србији спада у категорију неразвијених, а у њима живи скоро милион становника! Из ових сиромашних крајева људи се масовно исељавају, а само из Трговишта у претходних шест месеци отишле су чак 43 породице!

Ови алармантни подаци изнети су јуче на конференцији „Недовољно развијена подручја - шанса за инвеститоре“, на којој је државном врху представљена тешка ситуација у којој се налази 48 неразвијених општина, у којима је стопа развоја 60 одсто испод републичког просека. Председник општине Трговиште Дарко Томић упозорио је да су се из ове сиромашне варошице у претходних шест месеци иселиле 43 породице.

- Сви су отишли у Београд, што значи да су узели 100 радних места некеме у престоници - рекао је Томић.

Председник општине Нова Црња Пера Миланков каже да би председника Бориса Тадића, да може с њим да разговара у „четири ока“, замолио да одмах протера бирократију из државне управе, која је највећи разлог што их инвеститори заобилазе у широком луку!

- Пронашли смо озбиљног инвеститора из Немачке који жели да уложи огромна средства у нашу општину. Али, мука ме хвата паника када видим колика нам папирологија треба - истиче Миланков.

Наш саговорник упозорава да је ситуација тешка јер од 13.000 становника само 10 одсто има посао!

- Незапосленост је огромна, као и сиромаштво! Од 13.000 становника у Новој Црњи ради само 1.300 људи - упозорава Миланков.

Сулејман Угљанин, министар без портфеља, у чијој је надлежности Канцеларија за одрживи развој недовољно развијених подручја, поручио је да су неразвијене општине неоткривено благо и да представљају плодно тло за инвеститоре.

Он је најавио да ће држава у 2011. години, поред финансирања пројектне документације, почети да финансира и саме пројекте.

- Настојимо да побољшамо квалитет пројеката и да сузбијемо формалне грешке које се јављају при аплицирању за пројекте - објаснио је Угљанин и поручио да ће држава подржавати само оне пројекте који ће произвести домино ефекат у одрживом развоју.

Према његовим речима, приоритет, ипак, треба да буде едукација општинских управа за припрему пројеката који ће постати део развојних планова ЕУ. Скуп су присуствовали и председник Борис Тадић, вицепремијери Ивица Дачић и Божидар Ђелић, министри Слободан Милосављевић и Верица Калановић, као и шеф делегације Европске комисије у Србији Венсан Дежер.

Божидар Ђелић рекао је да је планом буџета за 2011. годину предвиђено повећање новчаних трансфера за локалне самоуправе за 28 одсто.

ПЕТИЦИЈА ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 15.12.2010, Страна : А8

Акција прикупљања потписа за остваривање имовинских, станарских и других стечених права Срба из Хрватске почиње данас на територији целе Србије, Црне Горе и Републике Српске. Петицију ће моћи да потпишу и они који се налазе у расејању – у САД, Канади, Аустралији и европским земљама.

– Акција ће трајати до 31. јануара идуће године, а осим избеглих и прогнаних Срба, право на потписивање имају и грађани који су пореклом из Хрватске или у овој земљи имају било какву имовину. На петицију се могу потписати у најближој месној заједници, сваког радног дана од девет до 15 сати – казао је за „Политику” Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица, и додао да је акцију покренуло више од 100 избегличких и завичајних удружења.

Ова петиција је, како објашњава Линта, апел упућен Европској унији да не потписује уговор о приступању са Владом Републике Хрватске све док та држава „не достигне европске стандарде у правцу поштовања имовинских, стечених, станарских, статусних и других права у складу са бројним међународним, регионалним и билатералним документима”.

– То, пре свега, подразумева, враћање заузете покретне и непокретне имовине, њену обнову, повратак одузетог станарског права или правичну новчану надокнаду без икаквог условљавања и ограничавања. Захтевамо, такође, исте услове откупа за лица која су добила стан кроз такозвани Програм стамбеног збрињавања, исплату доспелих, а неисплаћених пензија, признање комплетног радног стажа до 1991. године и његову конвалитацију са признатим доприносима за период 1991–1995, исплату девизне и динарске штедње, новчану надокнаду за неучествовање у процесу приватизације, ревизију пресуда за ратне злочине донесених у одсуству окривљених; поштено и уједначено процесуирање ратних злочина и престанак етнички мотивисаних суђења, као и завршетак процеса ексхумације и идентификације несталих лица – набројао је Линта 12 тачака које чине садржај петиције.

Она је упућена на 175 адреса међународне заједнице и Хрватске, а уз текст молбе за подршку достављена је и на бројна имена званичника Србије.

– Писали смо и српским странкама у Хрватској. Није нам одговорила водећа Самостална српска демократска странка, као ни Српско национално веће. О нашим захтевима и акцији обавештене си и амбасаде 27 земаља чланица ЕУ. А када се акција оконча копије ћемо послати у Брисел, Хрватску и Београд, али и у Вашингтон, Москву и Пекинг – казао је Линта.

Више информација заинтересовани могу добити у просторијама Коалиције удружења избеглица у Улици краљице Марије 47/2 у Београду или на телефон 011/38-20-250.

PRESS CLIPPING

Четвртак 16.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

РЕШЕЊА ЗА НОВЧАНУ ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 16.12.2010, Страна : 9

БЕОГРАД – Решење о исплати новчане помоћи намењене за решавање стамбених питања и економског положаја избеглих и расељених лица биће данас уручена председницима и градоначелницима 59 општина у Србији, најављено је из Комесаријата за избеглице, а помоћ у износу од 65 милиона динара представницима општина, на свечаности у Палати Србије, уручиће потпредседник Владе Јован Кркобабић.

Тим новцем обезбеђена је помоћ при решавању стамбених питања 120 породица избеглих и интерно расељених лица, као и економско оснаживање 150 корисничких породица, наводи се у саопштењу.

ЈОСИПОВИЋ И ТАДИЋ ГРАДЕ ЕВРОПСКО ПАРТНЕРСТВО

Данас, Датум : 16.12.2010, Страна : 13

Жељко Купрешак, амбасадор Хрватске у Србији

- Тешко је рећи излази ли Хрватска из кризе. Увећање БДП-а за 0,2 одсто неко може тумачити злонамерно и рећи да је реч о статистичкој грешци. Влада у томе, пак, види почетак излаза из кризе. Чињеница је да је Хрватска дубоко утонула у кризу, што је био шок за све слојеве друштва и што је изазвало бурне реакције синдиката. Ипак, кад се осврнемо на развој од успостављања независности до данас, рекао бих да смо учинили пуно. Од деведесетих, кад је БДП са 22 милијарде долара пао на 12 милијарди, данас смо стигли до БДП-а од око 50 милијарди евра, што је, ако преведемо у доларе, седам-осам пута више од нивоа из деведесетих - рекао је у разговору за Данас Жељко Купрешак, амбасадор Хрватске у Србији.

- Да ли ће разрешење случаја Санадер бити крај аферама које су већ дугоглавне вести из Хрватске?

- Корупцијске афере су дугогодишња малигна болест која је захватила сва транзицијска друштва, укључујући и хрватско. Биће потребно пуно година да се друштво од те болести излечи. Верујем да ћемо уласком у ЕУ ставити тачку на такве афере. Оно што је добро је да у овом тренутку нема недодирљивих.

Подсећам да су бивши министар одбране и његов заменик осуђени и да је бивши вицепремијер под истрагом. Битно је да у овим случајевима политика нема утицаја и да је хрватско правосуђе независно.

- На Бизнис форуму у Загребу крајем новембра изречена су очекивања да би трговинска размена Србије и Хрватске наредне године могла да достигне милијарду долара. Да ли је то реално?

- Јесте, јер већ смо имали близу милијарду евра размене 2008. Онда је дошла криза. Србија и Хрватска помало већ дижу размену и враћају се на позиције од пре пар година. Мислим да милијарда долара није крајњи циљ којем треба тежити, јер у СФРЈ, како је подсетио председник Хрватске привредне коморе Надан Видошевић, размена две бивше републике била је већа од 3,5 милијарде долара.
- Рекао је и да једва чека да Србија и Хрватска постану економски савезници...
- Потребни су нам „виши облици сарадње”, како се некада говорило. То подразумева стварање заједничких конзорцијума и заједнички излазак на трећа тржишта. Мислим да је Бизнис форум, у том смислу, учинио велики корак напред.
- Структура наших привреда је таква да смо међусобно више компатибилни него конкурентни и то треба искористити.
- Може ли се једног дана очекивати и политичко савезништво Србије и Хрватске? Понекад се стиче утисак да је међу бившим ЈУ републикама ривалитет снажнији од солидарности.
- Па једноставно, разум мора превладати. Мислим да су председници Јосиповић и Тадић отворили велике могућности за једно ново понашање које би се могло назвати европско партнерство. Хрватски стратешки интерес, без икакве дилеме, јесте да све земље југоисточне Европе уђу у ЕУ. Стабилизација прилика у региону је интерес Хрватске у политичком и у економском смислу.
- Како коментаришете коначну пресуду Шљиванчанину?
- Мислим да је то тужно. Јако лоше, јер сматрам да казна за такав злочин треба да буде виша. Наш став је да сваки ратни злочин треба да се примерено казни и, пре свега, треба да се рашчисти питање командне одговорности за све ратне злочине, како на Овчари, тако и у Вуковару.
- Случај „топнички дневници“ тужилац Брамерц је и у свом последњем извештају назвао сметњом у односима Хрватске и ЕУ. Може ли тај случај да „заглави“ Хрватску на путу ка ЕУ, као случај Младић Србију?
- Мислим да не може. Веће Трибунала одлучило је да топнички дневници не постоје. Суђење генералима у којем су дневници требало да буду део докумената је завршено. Не видим шта би достављање и проналажење значило након завршетка суђења.
- Ипак, Брамерц на томе инсистира.
- То је политички аспект суда који пре свега није добар за сам суд.
- Можете ли бити конкретнији?
- Ако неко тражи дневнике после суђења то је само доказ каква је оптужница.
- **Шта је са донаторском конференцијом за српске избеглице?**
- **О повратницима је дефинитивно постигнута политичка сагласност. Са хрватске стране нема, нити ће бити, политичких опструкција. Треба видети колико људи жели да се врати, а колико не жели да се врати већ да остане у Србији, и на основу тако припремљених података, организовати међународну донаторску конференцију.**
- Да ли је онда конференција прерано најављена?
- Сећате се да је требало да буде пре лета, па после лета. Сад се најављује за почетак пролећа. Мислим да ћемо до тада решити потребна техничка питања.
- Зашто досад нису решена техничка питања?
- То је питање упоређивања података које је српска страна дала хрватској и обрнуто преко УНХЦР-а. То је једини разлог зашто то још није учињено. Интензивно се ради и сигуран сам да ћемо врло брзо имати резултате.

Антрфиле : Шутановцу се верује

- Број српских грађана који путују у Хрватску пуно је већи од оног забележеног у званичној статистици. Исто тако, расте и број Хрвата који долазе у Србију, готово искључиво у Београд и Војводину. Обрадовао ме министар Драган Шутановац кад је недавно рекао да је био на Хвару и на Брачу и није могао да верује колико је Срба тамо. То је јако важно, јер Шутановцу се сигурно верује.

На 200.000 српских туриста у Хрватској 2009. била су три инцидента. Треба рећи да се ради о изолованим инцидентима, а не о озбиљнијем угрожавању свих оних туриста који долазе из Србије. Свако ко дође са добром вољом, а ништа се друго и не очекује од људи који долазе на одмор, може се осећати сигурним. Ако евентуално и буде инцидентата, одговорни ће сигурно бити процесуирани, а гости заштићени - истиче амбасадор Купрешак.

ОДЛОЖИТИ ПРИЈЕМ ХРВАТСКЕ У ЕВРОПСКУ УНИЈУ

Данас, Датум : 16.12.2010, Страна : 13

Почело потписивање петиције за права избеглих Срба

Београд - У Србији је јуче почело потписивање петиције за остваривање имовинских, станарских и других стечених права Срба из Хрватске.

Ова акција прикупљања потписа треба да оснажи петицију, коју је раније већ прихватило 100 избегличких удружења и завичајних клубова Срба из Хрватске, с циљем да одложе пријем Хрватске у Европску унију све док не уважи права својих изгнаних грађана српске националности.

Потписивање петиције организовано је у Србији, Црној Гори и Републици Српској, као и међу Србима у расејању - у САД, Канади, Аустралији, Новом Зеланду и европским земљама, и трајаће до 31. јануара 2011.

Право на потписивање петиције имају српске избеглице, затим Срби пореклом из Хрватске који су у Србији од 1918. године, као и други грађани Србије, који у тој земљи имају било какву имовину. **Сви заинтересовани за потписивање петиције треба да се обрате Коалицији удружења избеглица, улица Краљице Марије 47/2 у Београду, или на телефоне: 381/11-38-20-250; 381/063-76-86-837.**

Петиција је уследила пошто је 30. јуна ове године Брисел дао сагласност Хрватској да отвори Поглавље 23 које се тиче поштовања људских права, а да се у условима не помиње решавање проблема избеглих Срба. У петицији се од ЕУ тражи да у преговорима с Хрватском не дозволи затварање Поглавља 23 док не реши сва отворена питања избеглица.

- Петиција апсолутно није уперена против Хрватске, јер верујемо да је и у њеном интересу да нема незадовољних грађана, а истовремено треба да подстакне власти Србије да се адекватније заложу за права Срба - казао је председник Коалиције избегличких удружења Миодраг Линта.

Он је нагласио да српске избеглице из Хрватске нису задовољне што је на састанку председника Бориса Тадића и Иве Јосиповића „концепт темељних људских права замењен концептом основних потреба“. Тањуг

Антрфиле : Имовина или накнада

Председник Асоцијације избегличких и других удружења Милојко Будимир је истакао да се петицијом тражи обнова имовине уништене у рату и „терористичким акцијама“ или правична накнада, као и поврат насилно одузете и узурпиране покретне и

непокретне имовине. Избегли Срби из Хрватске захтевају да им се врате станарска права или исплати правична накнада за незаконито одузете станове, затим исплату динарске и девизне штедње и заосталих пензија, као и право на реконвалидацију радног стажа. Они не одустају ни од права на деонице и акције или накнаду за изостанак из процеса приватизације, а траже и ревизију пресуда за ратне злочине донетих у одсуству окривљених и престанак етнички мотивисаних суђења, као и завршетак ексхумација и идентификација несталих.

PRESS CLIPPING

Петак 17.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОПШТИНАМА 600.000 ЕВРА

Преглед, Датум : 17.12.2010, Страна : 5

Уручен новац за решавање проблема избеглих

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић уручио је јуче представницима 59 општина решења о новчаној помоћи у износу од 600.000 евра, која је намењена интеграцији избеглица и побољшању услова интерно расељених лица која живе у тим општинама. Средства су издвојена из буџета Србије, а њима ће се купити 120 пакета грађевинског материјала за завршавање стамбених објеката избеглих и расељених лица, а биће додељено и 145 пакета за њихово економско оснаживање. Потпредседник Владе истакао је да се мора обезбедити потпунија интеграција оних избеглих и расељених лица која хоће да остану у Србији, а онима који хоће да се врате у матичну земљу настојати да се обезбедити повратак.

„Влада Србе ће и даље, у сарадњи са међународним институцијама, наставити да ради на побољшању положаја тих лица, а настојаћемо да решимо и проблем колективних центара“, додао је Кркобабић.

„Већи део средстава за помоћ избеглим и расељеним лицама током протеклих година обезбеђен је из приступних фондова ЕУ, а остатак из Владе Србије и општинских буџета“ навео је комесар за избеглице Владимир Цуцић. „Током 2010. године обезбеђена је изградња кућа за 1.789 породица, 1.231 породица је економски подржано, а подељено је и 14.000 пакета помоћи“, навео је Цуцић и додао да је тим пројектима помоћи обухваћена цела Србија.

Заменик шефа мисије ОЕБС у Србији Томас Мур рекао је да су у протеклој години уложени заједнички напори како би се побољшао положај избеглих и расељених лица у Србији и како би им се обезбедио адекватан смештај и омогућио повратак.

У КУРШУМЛИЈИ ИЗБЕГЛИЦЕ БЕЗ СТРУЈЕ

Правда, Датум : 17.12.2010, Страна : 9

КУРШУМЛИЈА – Десет избегличких и две социјално угрожене породице, које су пре око два месеца усељене у новоизграђену стамбену зграду, ушли су јуче у канцеларију председника општине и затражили од њега да им се хитно прикључи струја. Те породице су пре око два месеца исељене из колективног центра Селова и усељене у нову стамбену зграду у насељу Расадник.

Међутим, у згради није укључена струја јер, како је раније изјавио председник општине Горан Бојовић (НС), општинска власт неће прихватити обавезе које је „штетним уговором“ преузела претходна власт, па ни део финансирања изградње нове трафо станице, која треба да кошта око пет милиона динара.

ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ 750.000 ДИНАРА

Пресс, Датум : 17.12.2010, Страна : 14

ВРАЊЕ - Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић уручио је јуче градоначелнику Врања Миролубу Стојчићу решење о исплати новчане помоћи од **750.000** динара, намењеној економском оснаживању избеглих и интерно расељених лица.

Новац за исплату помоћи обезбедио је Комесаријат за избеглице Републике Србије, а примопредаји су присуствовали и представници делегације Европске уније у Србији и УНХЦР-а.

ДОБАР ОДНОС СА СУСЕДИМА

Преглед, Датум : 17.12.2010, Страна : 5

Регионална сарадња и толеранција су кључ у успостављању стабилности, мира и превазилажења неспоразума међу земљама у региону, рекао је данас шеф Делегације ЕУ у Србији Венсан Дежер. Дежер је на промоцији књиге "Управљање мултиетничким градовима у југоисточној Европи" истакао да су видљиви напори Србије у успостављању добрих односа са суседним земљама.

"Када се успостави добра политичка клима, то је прилика да се ради на решавању конфликта и њиховом превазилажењу, као што су проблеми избеглица или проблеми ратних злочина", рекао је Дежер и додао да је добро што је у те процесе укључен државни врх, али и невладине организације.

PRESS CLIPPING

Субота 18.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ТРЕЋИНА КОРИСНИКА НАРОДНЕ КУХИЊЕ У ЛОЗНИЦИ ДЕЦА

Данас, Датум : 18.12.2010, Страна : 13

Лозница - У Лозници се већ осам година оброцима из народне кухиње редовно снабдевају социјално угрожени грађани, а од садашњих 150 корисника трећину чине деца, док је приближно толико и старих.

Народна кухиња у Лозници се највећим делом финансира из градског буџета, за шта је ове године издвојено 7.220.000 динара, а њен рад помажу Влада Србије и локални дародавци, кажу у лозничком Црвеном крсту (ЦК).

Они наводе да се оброци за народну кухињу свакодневно припремају у ресторанима Јавног комуналног предузећа „Наш дом“, а корисницима се редовно обезбеђује пола литра куваног јела, 100 грама меса и трећина векне хлеба, а недељом суви оброци. **Заједничка комисија ЦК и Центра за социјални рад обављају избор корисника, а то су углавном породице без икаквих прихода, којима се пружа материјално обезбеђење, гранични случајеви у материјалном смислу, избеглице, интерно расељени и друге категорије социјално угрожених грађана.**

Народна кухиња у Лозници почела је да ради 2000. године, а након две године обезбеђен јој је стални рад.

ИЗБЕГЛИЦЕ ОСТАЛЕ БЕЗ СТРУЈЕ

Курир, Датум : 18.12.2010, Страна : 15

Свађа две политичке групације у Куршумлији скупо коштала избеглице, које већ месец и по дана у новим становима немају струју т т

КУРШУМЛИЈА - Због политиканства без струје усред зиме!

Обрачун између две оштро супротстављене политичке групације у Куршумлији скупо је коштао избеглице, јер већ месец и по дана од усељења у зграду немају струју.

Станове је саградила немачка хуманитарна организација АСБ, а општина је по уговору требало да обезбеди струју. Међутим, уговор је потписала власт коју су чинили ДС, Г17 плус и СПС-ПУПС, а пре пет месеци на власт је дошла коалиција ДСС, СРС, НС. Част да уручи кључеве припала је трећег новембра председнику општине Горану Бојовићу (НС), који је тада обећао да ће струја бити прикључена за неколико дана.

Директор куршумлијске Електродистрибуције Милан Ђурђевић отклања све дилеме.

- **Да би струја привремено била укључена, општина мора да уплати милион динара за нову трафо-станицу. Њена вредност је пет милиона динара, а уговором је предвиђено заједничко финансирање, односно пола-пола. Међутим, општина је уплатила само 250.000 динара. Чим на наш рачун легне договорена сума, струја ће бити прикључена - каже Ђурђевић.**

PRESS CLIPPING

Понедељак 20.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

УСЛОВ ЗА ХРВАТСКУ

Вечерње Новости, Датум : 19.12.2010, Страна : 2

КОАЛИЦИЈА ИЗБЕГЛИЦА

КОАЛИЦИЈА удружења избеглица у Србији саопштила је јуче да није интерес Србије да Хрватска уђе у ЕУ пре него што испуни захтеве садржане у петицији избеглих и прогнаних Срба из Хрватске.

На тај начин манифестовала би стварну политичку вољу да се пронађе правично и трајно решење стотине хиљада Срба и осталих грађана који су избегли, прогнани или воде порекло из Хрватске.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 20.12.2010, Страна : 17

СМЕДЕРЕВО - Смедерево је из државног буџета посредством Комесаријата за избеглице добило **750.000** динара за побољшавање животних услова избеглих и интерно расељених. Кроз овај пројекат Смедереву је до сада припало укупно осам милиона динара. У колективном центру у Радинцу смештено је 350 избеглих и расељених особа.

СРЕДСТВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 21.12.2010, Страна : 5

КРУШЕВАЦ

Град Крушевац добио је од Комесаријата за избеглице из буџета Владе Србије **1.875.000** динара за подршку интеграцији избеглица и побољшању животних услова интерно расељених лица. Избор корисника и вредност појединачне помоћи, која неће бити већа од **375.000** динара, утврдиће град.

РОМСКЕ ПОРОДИЦЕ ДОБИЛЕ НАМЕШТАЈ

Пресс, Датум : 21.12.2010, Страна : 14

ПОЖАРЕВАЦ - У ново ромско насеље у Узун-Мирковој улици у Пожаревцу допремљена је донација Републике Србије за опремање **20** монтажних кућа. Реч је о насељу у које су се недавно уселиле породице Рома, избегле са Космета. Оне су од државе добиле намештај, душеке и постељину, како би опремили своје куће, површине од 30 до 55 квадрата. Рамадан Рустеми (на слици) каже да су захвални што им је омогућено да опреме куће.

ИЗБЕГЛИЦЕ У БЕЗНАЂУ

Правда, Датум : 21.12.2010, Страна : 8

АЛАРМАНТНИ РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА УДРУЖЕЊА

Удружење избеглица и прогнаника у Србији утврдило је у истраживању стања имовине и проблемима репатријације, односно интеграције избеглица да нема велике разлике у квалитету живота између оних који су добили држављанство Србије, и оних који нису, јер су обе групације „оковане тешким бременом немоћи, безнађа и безизлаза“.

- Последњи је тренутак да Хрватска, Србија и БиХ предузму конкретне мере и пројектују путеве за излаз из постојећег, хаотичног стања - оцена је вође пројекта ИРИ (имовина репатријација - интеграција) Милорада Муратовића након истраживања које је обухватило 155 садашњих и 135 бивших избеглица, држављана Србије. Ово истраживање су уз сарадњу са Комесаријатом за избеглице Републике Србије обавили активисти Удружења.

- **Често се може чути од појединаца да ће групација миграната избеглица који су дошли у Србију ускоро изумрети. Они, како је показала анкета, нису укључени у решавање својих питања јер у институцијама нема њихових представника, у друштву су маргинализовани и немају утицаја на друштвену сферу и доношење закона који их се тичу** - каже Муратовић. Он пружа пуну подршку Петицији за поврат права и имовине коју су покренули лидери две највеће кровне асоцијације избеглица из Хрватске Милојко Будимир и Миодраг Линта, у којој се ЕУ позива да стопира улазак Хрватске у ЕУ док не испуни тзв. поглавље 23 које се односи на људска права и правосуђе.

- **Наши анкетари су утврдили да избеглице сматрају да ни под којим условима не треба прихватити пројекат стамбеног збрињавања, уместо поврата или правичне надокнаде имовине избеглицама из Хрватске. Све избеглице су једногласне да Хрватску не треба пустити у ЕУ док не реши питања имовине, пензија и осталих права - рекао је Муратовић.**

Он је похвалио Градску управу Београда укључивања избеглица у друштво.

- Добро је да делује Савет за миграције и решавање животне перспективе због не само 19.000 садашњих избеглица у Београду него и 220.000 оних који су деведесетих стигли да живе у престоницу, а још нису решили неке од својих основних проблема - каже Муратовић.

Приликом обиласка породица у кампу Радинац код Смедерева анкетари нису наишли ни на једног одраслог мушкарца који је нежењен и без деце што како сматра Муратовић треба да буде узор.

- Да је свуда тако, сасвим сигурно не би требало да бринемо за будућност - каже Муратовић.

Према речима Томе Купрешаковића из овог удружења, колико је тежак положај избеглица говори и то да су пре три дана у Нишу двоје избеглица умрли од глади.

- Стално нас зову и траже да им помогнемо да дођу до мало хране тек да преживе - каже Купрешаковић.

Удружење избеглица и прогнаника у Србији организује „сваког децембра од почетка избегличке голготе“ конференцију о избегличкој проблематици. Ове године тај скуп је заказан за 21. децембар.

Антрфиле : Милион прогнаних

У току сукоба од 1991. до 1995. године у Србију је избегло или протерано више од 800.000 грађана, држављана БиХ и Хрватске, а после бомбардовања 1999. године, са Космета се у Србију раселило око 200.000 људи.

Статистика показује да је Србија земља са најдужим избегличким стажом и највише избеглица у Европи.

PRESS CLIPPING

Среда 22.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАКНАДА ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ

Правда, Датум : 22.12.2010, Страна : 3

БЕОГРАД – Исплата редовне новчане накнаде за незапослене почеће данас на шалтерима свих пошта у Србији, најавила је Национална служба за запошљавање. Данас почиње и исплата привремене накнаде расељенима са Косова и Метохије, пише у саопштењу.

НОВА ПОД СВОЈИМ КРОВОМ

Вечерње Новости, Датум : 22.12.2010, Страна : 18

ПОКРАЈИНСКИ ФОНД ЗБРИНУО СЕДАМ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

СОМБОР - Седам породица са статусом избеглих и прогнаних особа, Нову годину дочекаће под својим кровом, у кућама које им је доделио Фонд АП Војводине. Куће са окућницама налазе се у Кљајићеву, Риђици, Станишићу, Стапару, Чичовима и Бездану.

Наиме, представници Фонда за помоћ избеглицима јуче су са овим породица потписали уговоре о додели кућа. За куповину објеката, бесповратна средства од 600.000 динара, за пет породица, обезбедио је УНХЦР, а две породице су добиле по 6.000 евра, од којих је 50 одсто неповратна помоћ, а остатак се враћа фонду најкасније до десет година од доделе.

Избегличке породице су добиле и по 100.000 динара за куповину грађевинског материјала или намештаја. Обраћајући се избеглицима градоначелник Сомбора Немања Делић је изразио наду да ће ова популација суграђана моћи потпуно да се интегрише у средину у којој живи дуже од деценије.

Избеглицима и прогнанима, ове године, додељено је 20 сеоских кућа са окућницама.

ШАНСА ЗА БИЗНИС ИЛИ ЗАПОШЉАВАЊЕ

Дневник, Датум : 22.12.2010, Страна : 8

ИЗ ПОВЕРЕНИШТВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У КАРЛОВЦИМА

Карловачка општина једна је од 59 локалних самоуправа у Србији које су добиле новац за економско оснаживање и осамостаљивање избегличких и интерно расељених породица. Реч је о суми од 750.000 динара, а решење о исплати уручено је председнику Савета за управљање миграцијама и члану Општинског већа Светиславу Ненадовићу у 16. децембра у Београду.

Како сазнајемо од повереника за избеглице у Сремским Карловцима Наде Остојић – Агбабе ово је други пут, у року од годину дана, да Комесаријат за избеглице

додељује карловачкој општини новчану помоћ за осамостаљивање и економско јачање избеглица и интерно расељених. Пре тачно годину дана исплаћена јој је иста свота, која је након конкурса подељена на шест домаћинстава за започињање и развој спонтаног бизниса.

Максимални износ који корисник може добити је 150.000 динара - каже Остојић - Агбаба.

– Поступак за расподелу помоћи треба да буде готов до 30. јуна следеће године. До тада општина је у обавези да формира комисију за избор корисника, која треба да донесе правилник, распише оглас и јавну набавку, донесе коначну одлуку о добитницима и о свему обавести Комесаријат за избеглице.

Протекле две године у Сремским Карловцима захваљујући Комесаријату за избеглице доста је учињено на побољшању услова живота и статуса избеглих и расељених. У том периоду Карловцима је додељено шест милиона динара за куповину грађевинског материјала за адаптацију кућа или завршетак градње. Ту врсту помоћи добило је 35 породица.

У локалном акционом плану за избеглице, који је усвојен крајем прошле године, зацртали смо као задатак обезбеђење помоћи у грађевинском материјалу за 20 избегличких породица, а ми смо до сада на тај начин помогли 35 домаћинстава – каже наша саговорница. – Други нам је циљ да помогнемо тим породицама да се запосле или започну неки бизнис, на чему сад радимо.

Антрфиле : Храна, огрев, лекови

Ове године Комесаријат је издвојио 224.000 динара за куповину огрева и 150.000 динара за лекове за избегле и интерно расељене у Карловцима. Такође, у два наврата 57 породица је добило пакете хране.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Блиц – Србија, Датум : 22.12.2010, Страна : 3

УЖИЦЕ

Удружење самарићанских радника из Немачке, у сарадњи са Комесаријатом за избеглице и локалном самоуправом, градиће у Севојну зграду са 15 станова за потребе избеглих, интерно расељених и социјално најугроженијих људи. Пројекат ће финансирати ЕУ, с тим што ће 12 станова бити уступљено избеглим и расељеним, док ће три припасти Ужичанима са социјално најтежим статусом.

МИЉКОВИЋИ ДОБИЈАЈУ КУЋУ

Блиц – Србија, Датум : 22.12.2010, Страна : 4

Стигла помоћ десеточланој породици са Космета

Уништену кућу у земљотресу породици са осморо деце обновиће Министарство за повратак у Влади Косова.

Са првим лепшим временом почеће зидање куће за десеточлану породицу Мирјане и Зорана Миљковића у селу Босце код Косовске Каменице.

Недавну причу у „Блицу“ о страдању ове породице прочитао је Саша Рашић, министар за повратак у Влади Косова и, како вели, без трунке размишљања

сазвао колегијум Министарства који је мимо административних процедура донео одлуку о издвајању средстава за градњу куће породици Миљковић.

На терен је изашла Комисија и обележила локацију на којој ће с првим зрацима сунца и температуром изнад пет степени Целзијуса, започети изградња куће површине 75 квадратних метара. Средства су издвојена, одређен извођач радова, остаје да сачекамо отопљење и могућност да грађевинци изађу на терен и да у року од максималних 40 дана предају кључеве Миљковићима - каже Рашић Он каже да одлуку о пружању помоћи породицама попут Миљковића није тешко донети.

Довољно је да сазнамо да таквих породица има, да желе да остану да живе на Косову и да им је потребна помоћ - каже Рашић додајући да је Министарство спремно да притекне у помоћ свим породицама које су се попут Миљковића нашле на ледини. Миљковићи су да подсетимо до 2003. године живели у селу Босце. У земљотресу који је те године погодио поморавски крај њихова трошна кућа распукла се. Беспомоћно су ишчекивали и од гладних уста деце одвајали парче хлеба, како би дочекали чланове бројних Комисија који су из месеца у месец свраћали, сачињавали записнике и обећавали да ће им дом бити обновљен. Пре пет година усред ноћи морали су изаћи на ледину. Кров се срушио. Избора нису имали - преселили су се код Мирјаниних родитеља у село Гризиме. Упркос томе што су геометри обележили локацију, Миљковићи још не верују да ће имати свој дом, да ће њихово осморо деце имати кревете и да ће за месец два погаче бити печене у њиховом шпорету.

Бог је услишио наше молитве. Парче хлеба нисам замесила да се нисам Богу помолила. Ето Бог вас је послао. Хвала вашој редакцији, министру Рашићу и свим људима - набраја Мирјана позивајући донаторе да дођу на полагање камена темељца.

Чекамо да сунце засија да и нас огреје - рече она убеђена да је мукама њених осморо деце дошао крај. Уз Министра Сашу Рашића, епископ рашко-призренски владика Теодосије, благословио је донаторство породици Миљковић. Двојица најстаријих Миљковића - Милош и Марко, надају се да ће људи добре воље попут Рашића и Владике Теодосија притећи им у помоћ да отворе аутомеханичарску радионицу, јер ће до краја ове школске године завршити занат и како рекоше време је да оцу Зорану помогну да одхрани нејач и изведе их на пут.

АРКАНОВ ОФИЦИР СЕ КРИО У АУСТРАЛИЈИ

Блиц, Датум : 22.12.2010, Страна : 16

Бивши официр спрске Српске добровољачке гарде Жељка Ражнатовића Аркана, који је после рата живео у Аустралији, сакривао је свој идентитет читавих десет година.

Суд за избеглице одлучио је да не може да добије статус избеглице, али аустралијске власти не желе да открију да ли је официр депортован или се још налази у имиграционом затвору.

Овај 40-годишњак ушао је у Аустралију пре десет година са лажним пасошем и живео под другим именом осам година, пре него што се сазнало за његову ратну прошлост. Држављанин Србије рекао је имиграционим властима да га је у гарду позвао Аркан, после разговора са њим, 1990 године. Србин, чији идентитет Суд за избеглице није желео да открије, доспео је до ранга официра у Аркановим "тигровима" пре него што је напустио јединицу после 1992. године. Тврдио је да се плаши за свој живот и да заслужује азил јер ће га бивши чланови гарде тражити уколико се врати у Србију. Изјавио је да је био сведок зверстава које је Арканова група чинила између 1990. и 1992. године, али да није учествовао у злочинима против човечности. Он се потом

оженио и добио привремену супружничку визу, али се развео пре него што је успео да добије визу за стални боравак.

Пре четири године пријавио се за статус избеглице у Аустралији под лажним идентитетом, али је био одбијен.

Када је признао свој прави идентитет, бивши министар за имиграцију Крис Еванс одлучио је да је у јавном интересу да поново затражи заштитну визу. У одлуци из априла, суд није разматрао да ли постоје докази да ли је бивши официр починио било какав ратни злочин, када је одлучено да не може да добије заштиту као избеглица. Арканова супруга, Светлана Цеца Ражнатовић, била је од 1. до 15. децембра на турнеји у Аустралији, а ускоро се очекује да тужилаштво против ње, њене сестре Лидије и функционера “Обилића” подигне оптужницу за нелегалну продају фудбалера, којом су нелегално стекли око 235 милиона динара. Медији су спекулисали да би Светлана Ражнатовић могла да остане у Аустралији и тако покуша да избегне кривичну одговорност.

PRESS CLIPPING

Петак 24.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Пресс, Датум : 24.12.2010, Страна : 16

УЖИЦЕ - Удружење самарићанских радника (АСБ) из Немачке у сарадњи са Комесаријатом за избеглице и градом Ужице изградиће 15 стамбених јединица за избегле и расељене особе у Севојну.

Овај пројекат финансира Европска унија преко Делегације Европске уније у Србији. **Станови ће бити просечне величине 40 квадратних метара**, а три стана су намењена социјално угроженим породицама из локалне заједнице.

ОБРАЗОВАЊЕМ ПРОТИВ СИРОМАШТВА

Данас – Браничево, Датум : 24.12.2010, Страна : 8

Божидар Ђелић, заједно са представницима пожаревачке локалне самоуправе, обишао је ново насеље са 20 стамбених јединица у којима су смештене избегле породице

Пожаревац - Боравећи у Пожаревцу, потпредседник Владе Републике Србије и министар за науку и технолошки развој **Божидар Ђелић, заједно са представницима пожаревачке локалне самоуправе, обишао је новоизграђено насеље са 20 стамбених јединица у којима су смештене избегле и интерно-расељене породице.** Насеље се налази у Узун Мирковој улици, а уточиште у њему од 25. септембра ове године, нашло је преко стотину чланова породица које су донедавно неусловно живеле на локацији „Картон насеље“ на Лучичком путу.

У разговору са станарима, међу којима је велики број деце која не иду у школу, Ђелић, који је овом приликом уручио и пригодну донацију, потенцирао је значај образовања и најавио да је следећи корак Владе у сарадњи са локалном самоуправом, економско оснаживање ових породица и њихово образовање.

-Сиромаштво се најбоље лечи кроз знање и зато је неопходно да идете у школу, да учите да читате и пишете, да се образујете јер су овом друштву потребни образовани кадрови, основна је порука потпредседника Владе.

Координатор пројекта изградње станова за избегла и интерно расељена лица у Пожаревцу била је заменица градоначелника Вукица Васић која је у реализацију ове инвестиције уложила доста напора сматрајући да се избеглим и расељеним Ромима морају обезбедити нормални услови становања.

- **Потпредседник Владе је испред свог министарства обезбедио по две радне столице за сваки стамбени објект, ормаре и столове. Град је поклонии кревете и душеке.** Формирали смо тим који ће се бавити социјалном инклузијом ових породица и њиховим укључивањем у све процесе друштвеног живота, како би чланови ових

домаћинстава постали равноправни грађани наше локалне заједнице. Такође, формирали смо тим за израду акционог плана за Роме, који је у надлежности просветне инспекције. Министарство просвете настојаће да се ова категорија наших суграђана у што већем броју укључи у образовни систем, истакла је овом приликом Вукица Васић. Поред столица, столова, душека и кревета, гости су најмлађима даривали свеске и уџбенике.

ЈОШ СЕДАМ ПОРОДИЦА ПОД КРОВОМ

Дневник, Датум : 24.12.2010, Страна : 11

НАСТАВЉЕНА АКЦИЈА ПОКРАЈИНСКОГ ФОНДА ЗА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

СОМБОР: Потписивањем уговора о додели кућа са још седам избегличких породица покрајински Фонд за помоћ избеглим, прогнаним и расељеним лицима наставио је са пружањем помоћи овој категорији становништва у Сомбору. Јуче потписаним уговором обезбеђене су по две куће у Бездану и по једна у Кљајићеву, Стапару, Риђици, Станишићу и Чичовима, чиме се број кућа које су на овај начин добиле нове власнике само у овој години попео на 20, што је изузетно важно за средину у којој је својевремено (1995) сваки четврти житељ био избеглица.

За куповину кућа бесповратна средства, у износу од 600.000 динара за пет породица, обезбедио је УНХЦР, док су две породице добиле по 6.000 евра за куповину кућа, од којих је 50 одсто неповратна помоћ, а преосталих 50 одсто се враћа Фонду најкасније до 10 година од доделе новчане помоћи. Поред самих објеката, тачније средстава за њихову куповину, избегличке породице су добиле и по 100.000 динара за куповину грађевинског материјала или намештаја.

Обраћајући се избеглицама, градоначелник Сомбора Немања Делић је изразио наду да ће ова популација наших суграђана моћи потпуно да се интегрише у средину у којој живи дуже од једне деценије.

Настојаћемо да свим људима који живе на нашем подручју дамо шансу да се интегришу, а додела кућа је први корак ка томе. Време у којем живимо је време кризе, беспарице, недостатка посла, али надам се да ћемо у наредном периоду решити те проблеме и свима који то желе омогућити да напредују. Ви имате нови дом и желим да вас нове околности мотивишу да се и даље борите и омогућите напредак вашим породицама – рекао је градоначелник Сомбора Немања Делић.

ДОДЕЉЕНИ СТАНОВИ ПОВРАТНИЦИМА У ВИШЕГРАД

Данас, Датум : 24.12.2010, Страна : 13

Сарајево - Министар за људска права и избјеглице БиХ Сафет Халиловић јуче је у Вишеграду уручио бошњачким повратницима кључеве десет стамбених јединица за чију је обнову ово министарство издвојило 300.000 конвертибилних марака.

„Ово је један од 16 пројеката помоћи повратницима у општини Вишеград, за које је Министарство у посљедње вријеме издвојило 2.660.000 КМ, а путем ЦЕБ пројекта обезбедило је и додатних 1.230.000 КМ“, рекао је Халиловић.

СРБИМА У УПИТНИКУ ПОСТАВЉЕНА ЗАМКА

Правда, Датум : 24.12.2010, Страна : 8

ХРВАТСКА КРОЗ ПОПИС СТАНОВНИШТВА ПРИПРЕМА СТВАРАЊЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

На предстојећем попису становништва у Хрватској 2011. године све је припремљено за дефинитивно нестајање припадника Српске православне цркве, јер је у рубрици за вероисповест понуђена и непостојећа „православна црква“, што је припрема за увођење хрватске православне цркве – тврди председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске Милојко Будимир.

Тим поводом у разговору за „Правду“ он истиче да је реч о свесној манипулацији људском непажњом, из које би се касније извучиле грешке политичке квалификације.

• Шта се крије иза формулације „припадник православне цркве“?

– Многи избегли Срби имају пријаву боравка у Хрватској и Срби који живе тамо могли би нехотице помоћи формирање хрватске православне цркве, јер се у **формулару за предстојећи попис лукаво наводе рубрике „Православна“ и „Српска православна црква“**. Људима морамо разјаснити шта то значи, јер иза формулације православна црква може стајати македонска, црногорска, а на крају ће испасти хрватска православна црква. Хрвати то вешто користе и успело им је да на попису 2001. године 90 одсто Срба изјасни за припадност православној, а само 10 одсто СПЦ. Сада је за очекивати да нас буде још мање.

• Покушаја формирања хрватске православне цркве било је више, недавно је формирано једно врло сумњиво удружење?

– **Покушавали су са формирањем хрватске православне заједнице, а сада вешто, испод жита припремају све за наш нестанак. Подмећу неко Удружење хрватских православца.** Ових дана била је делегација Срба из Задра у Београду и представили су институцијама Србије шта се тамо ради и траже помоћ, јер сами немају снаге да се одупру пошастима. Да би опстали као Срби, изложени су притиску да не буду православци, а знамо да мењање вере повлачи за собом мењање нације.

• Како гледате на то да католички веродостојници пред католички Божић, као успут, честитају и православни?

– Ових дана од својих пријатеља и познаника из Хрватске добијам честитке које најпре помињу Божић па онда Нову годину, а знамо чији се Божић слави пре Нове године. У томе има навођења на католичку веру, а сам долазак папе наговештава неку нову, универзалну, хришћанску веру која сигурно неће бити православна, већ подређена Риму. Наша православна вера нас је у Хрватској кроз историју сачувала као етнос и то изгледа сада морамо да платимо. Мени је такво честитање православног Божића тенденциозно. Једним хицем надбискупи у Бањалуци и Београду хоће да убију два зеца и да обадва буду у њиховој чорби.

Антрфиле : Заборављено 78.000 пријава за српску покретну имовину

• Хрват Ивица Бачић добиће ускоро надокнаду од Србије за аутомобил „рено 19“ који му је 1991. године бивша ЈНА посудила и уредно издала потврду. Како стоје ствари са српском покретном имовином у Хрватској и да ли је Збор народне гарде издавао Србима такве потврде?

– Знам да су Србима у крајевима који су били под хрватском контролом издаване такве потврде, али не знам никога ко је успео да буде обештећен од хрватске државе. Ако ће Србија да исплати одштету том Хрвату, онда реципрочно и Хрватска, ако желе

помирење, треба да плати Србима. Срби су поднели 78.000 пријава за нашу покретну имовину и то се сада налази у Министарству финансија. Нико није озбиљно узео у разматрање те наше предмете.

PRESS CLIPPING

Понедељак 27.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 25.12.2010, Страна : 3

У Кладову је потписан уговор о изградњи зграде са 17 стамбених јединица за социјално становање у заштићеним условима. Уговор су потписали општина Кладово, Комесаријат за избеглице Србије, Центар за социјални рад Кладово и Дански савет за избеглице. Пројекат финансира Влада САД са 500.000 долара. Општина Кладово је обезбедила земљиште, инфраструктуру и дозволе.

КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 27.12.2010, Страна : 17

ШИД - Покрајински Фонд за помоћ избеглима и расељенима, обезбедио је за шест избегличких породица куће, у селима шидске општине, вредне од по 6.000 евра. Нови станари половину од ове суме плаћају на отплату од 10 година. Покрајински фонд је у првој тури ове године већ обезбедио шест кућа.

ДРЖАВНИ КВАДРАТ ЗА 600 ЕВРА!

Пресс, Датум : 27.12.2010, Страна : 6

Министар за просторно планирање Оливер Дулић за идућу годину најавио почетак изградње 1.633 непрофитна стана у 12 српских градова

БЕОГРАД - Држава ће следеће године почети са изградњом 1.633 стана за социјално угрожене категорије, који ће се продавати по цени од 600 до 700 евра по квадрату, најавио је јуче министар животне средине и просторног планирања Оливер Дулић.

Он је навео да ће се станови градити у 12 градова у Србији - Крагујевцу, Нишу, Смедереву, Зајечару, Зрењанину, Чачку, Краљеву, Крушевцу, Ужицу, Пироту, Панчеву и Кикинди. Предност при њиховој куповини имаће особе са нерешеним стамбеним статусом и ниским примањима. Један део станова моћи ће и да се изнајми по месечној цени од 40 до 80 евра. Домаћинства која се буду одлучила за куповину стана на кредит, месечну рату плаћаће у просеку од 120 до 200 евра.

Каматна стопа за кредите на 24 године неће прелазити четири одсто.

Кирија од 40 до 80 евра

Укупно ће, према Дулићевим речима, бити изграђена 1.633 стана, које ће са 32 милиона евра финансирати Развојна банка Савета Европе. Највише социјалних станова биће изграђено у Крагујевцу, укупно 400.

- У Нишу ће бити изграђено 300, Смедереву 150, Зајечару 114. У Зрењанину, Чачку, Краљеву и Крушевцу биће изграђено по 100, у Ужицу 80, Пироту 65, Кикинди 60, а у Панчеву 64 стана - навео је Дулић за Пресс.

Од укупног броја јефтних, непрофитних станова, 626 ће бити изнајмљено социјалним категоријама становништва, а 1.007 биће продато.

- Прошле недеље потписан је споразум са Развојном банком за суфинансирање пројекта социјалног становања, а следеће године почеће градња јефтних, непрофитних станова. Станови из тог пројекта, који би уз учешће општина требало да вреди око пет милијарди динара, биће продани по значајније повољнијим ценама него што постоје на тржишту тих градова у којима ће се градити - рекао је Дулић.

Он је објаснио да ће право на куповину ових станова имати социјално угрожене категорије, а да су критеријуми дефинисани Законом о социјалном становању.

- Ранг-листе на основу економског статуса, броја чланова домаћинства, броја деце и инвалидитета у породици правиће локалне непрофитне агенције. Посао ће добити фирме које понуде најбоље услове на конкурсима какав је био расписан за пројекат на месту бивше касарне „ Степа Степановић“ на Вождовцу, а локалне фирме имаће предност - рекао је Дулић.

Министар не верује да ће изградња социјалних станова утицати на тржишне цене квадрата.

- Они се граде пре свега због једне категорије становништва, којој ће на овај начин држава помоћи да дођу до станова, које никако не би могли да купе по тржишним условима - каже Дулић.

Грађевинце плаше мегапројекти

Катарина Лазаревић из Агенције за некретнине „Алка“ сматра да је оваква помоћ државе и те како потребна, али да на овај начин она не сме да „убије“ тржиште некретнина.

- Такође, треба омогућити свима да зидају под истим условима - каже Лазаревићева.

Грађевинци истичу да изградња непрофитних станова не може да утиче на тржишно пословање, али то могу велики пројекти државе попут оног на месту бивше касарне „ Степа Степановић“ на Вождовцу.

- Цене квадрата у унутрашњости никада се до сада нису рефлектовале на оне у већим градовима, а поготово не у Београду, па тако неће ни ова која је намењена за социјалне категорије становништва. На пословање у грађевинарству више могу да утичу нови пројекти Владе Србије са нижим ценама у односу на тржиште, као што је пројекат на Вождовцу - рекао је за Пресс руководиоца радова Грађевинског предузећа „Неимар“ Јован Ристић.

Антрфиле : Ко ће моћи да купи социјални стан

По Закону о социјалном становању који је усвојен у августу 2009. године, право на непрофитне станове имаће особе без стана и које од прихода које остварују не могу да обезбеде стан по тржишним условима. Основна мерила за утврђивање приоритета за решавање стамбеног питања на овај начин биће - стамбени статус, висина примања, здравствено стање, инвалидност, број чланова домаћинства и имовинско стање. У закону пише да ће предност имати млади, деца без родитељског старања, самохране родитељи, породице са више деце, самачка домаћинства, лица преко 65 година старости, особе са инвалидитетом, избеглице и интерно расељена лица, Роми и припадници социјално рањивих група.

Много јефтних од тржишне цене

број тржишна цена
Град станова евра/м²
Крагујевац 400 700-1.100
Ниш 300 600-1.200
Смедерево 150 700-800
Зајечар 114 500-700
Зрењанин 100 500-800
Чачак 100 600-1.000
Краљево 100 800-1.000
Крушевац 100 750-800
Ужице 80 600-1.200
Пирот 65 600-650
Панчево 64 650-700
Кикинда 60 650-700

ДОНАТОРИ ГУБЕ ИНТЕРЕС

Вечерње Новости, Датум : 27.12.2010, Страна : 4

Едвардо Арболеда, из комесаријата УН за избеглице

СРБИЈА се окреће европским интеграцијама и нема више рата на њеном подручју, па донатори губе интерес за решавање проблема избеглих и расељених, пошто се и ратни сукоби јављају у другим крајевима планете, изјавио је у интервјуу ФоНету шеф канцеларије Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) Едвардо Арболеда.

Он је напоменуо и да је средстава све мање, објашњавајући да је “можда главни разлог за то што се Србија, релативно говорећи, не сматра тако сиромашном земљом, попут многих других широм света”. С друге стране, Арболеда је, позивајући се на незваничне резултате истраживања Републичког завода за статистику, указао да у Србији 97.000 интерно расељених лица има потребу за неком врстом социјалне помоћи.

- Следећи логичан корак је да, у сарадњи са властима у Србији, испланирамо решења за проблеме интерно расељених лица. Паралелно са тим наставићемо да радимо и на повратку на Косово свих који то желе - најавио је Арболеда, и истакао да би “свако требало да има право на избор места становања”.

УМИВАЊЕ НАД ДВОРИШНИМ ЧЕСМАМА

Дневник, Датум : 27.12.2010, Страна : 14

КАКО ЖИВЕ СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНИ ЗРЕЊАНИНЦИ

Избеглице, расељена лица и Роми само су неки од оних који имају проблема са нерешеним стамбеним питањем у Зрењанину. Одређени број грађана, и поред завршеног радног века, није успео да се скући, а у истој ситуацији налазе се и самохране родитељи и инвалиди минулих ратова. Такође, једна од рањивих друштвених група су и деца без родитељског старања.

У овој години, на евиденцији Центра за социјални рад у Зрењанину, било је 175 такве деце, од чега је 90-оро смештено у хранитељске породице, где држава плаћа надокнаду до завршетка редовног школовања. А након тога опет остају без решеног стамбеног питања. Радна група за израду Стамбене стратегије града истиче да ће, осим на њих, у наредном периоду посебна пажња бити усмерена и на ромску популацију, због општих, лоших услова становања, “дивље” изграђених објеката, који су при томе неприкладни за живот. У граду на Бегеју постоје три нехигијенска насеља Рома. Најстарије је Дудара, у коме има 49 домаћинстава, у просеку са седам чланова.

Већина становника прима материјалну помоћ. Насеље нема пут, канализацију и тротоар, док поседује воду, захваљујући и систему дворишних чесми, као и електричну мрежу. Насеље је предвиђено за рушење и расељавање, због промене намене простора, али није познато када ће ова намера бити спроведена у дело.

Други нехигијенски квартал је у Сурдучкој улици и сличан је Дудари. Овде су стециште пронашла интерно расељена лица. Укупно броји 145 домаћинстава са просеком од седам чланова. Од инфраструктуре има тврд пут, тротоар, водовод и струју, а недостаје канализациона мрежа. Треће насеље је у Босанској улици са 11 домаћинстава, од по пет чланова. По животним условима оно је на вишем нивоу у односу на претходна два. “Свакако да ће и ова циљна група, у будућим програмима социјалног становања, бити један од приоритета, како бисмо им створили повољније услове за живот”, поручују из Радне групе за израду Стамбене стратегије.

Зрењанин је минулих година пружио уточиште и великом броју избеглих, прогнаних и расељених лица. **Локална самоуправа се кроз наменске програме труди да им трајно реши стамбено питање и побољша услове становања. Један од планова је и да у периоду од 2010. до 2013. године за најмање 30 фамилија обезбеди бесповратну помоћ у грађевинском материјалу за адаптацију старих кућа или завршетак започете градње.**

ПОКЛОНИ ЗА ИЗБЕГЛУ ДЕЦУ

Блиц – Србија, Датум : 27.12.2010, Страна : 8

КРАГУЈЕВАЦ

Поводом новогодишњих и божићних празника, градска управа поклонила је деци у колективном центру Трмбас поклон пакете са слаткишима и играчкама. У овом центру тренутно је 278 станара, углавном расељених са Косова и Метохије, а међу њима је 73 деце.

PRESS CLIPPING

Среда 29.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА ПОРОДИЦЕ ПАЛИХ БОРАЦА И ИНВАЛИДА РАТА

Данас, Датум : 29.12.2010, Страна : 22

Сомбор - Министарство за рад и социјалну политику Републике Србије, сарађујући са градом Сомбором, омогућило је да три породице реше стамбени проблем. Јованка Кончар и Милка Ловрић, као чланови породица палих бораца и Ђуро Пешут, ратни војни инвалид добили су кључеве станова у згради у Улици ВИИ војвођанске ударне бригаде у Сомбору.

Ове породице већ ових дана почеће усељавање у нове станове. Иначе, овог месеца избеглим и прогнаним лицима у сомборским селима и салашима додељено је 20 кућа, па је стамбени проблем за ову популацију ублажен.

А ОД ГРАДА - ПОКЛОНИ

Вечерње Новости, Датум : 29.12.2010, Страна : 26

ПОЖАРЕВАЦ - Вукица Васић, заменик градоначелника, уручујући новогодишње пакетиће обрадовала је 48 малишана из ромских породица избеглих са Косова, које су се недавно уселиле у нове, монтажне куће у Узун Мирковој улици.

Истога дана, пригодне поклоне предала је и штићеницима Центра за дневни боравак деце и омладине ометене у развоју, који су се дародавцима одужили новогодишњом приредбом. Пакетиће је добило и 140 малишана, корисника Народне кухиње Црвеног крста, за које је из градског буџета уплаћено 50.000 динара. Осим новца за поклоне угроженој деци, град је издвојио и 300.000 динара за куповину електричних колица Маријани Перовић (27), незапосленом трговцу из Пожаревца, која болује од мултиплекс склерозе.

У ХУМАНИТАРНЕ СВРХЕ 10 МИЛИОНА

Дневник, Датум : 29.12.2010, Страна : 9

НОВОГОДИШЊА АКЦИЈА ГРАДА

Како је и најављивано из Градске куће, 10 милиона динара прослеђених од прославе новогодишње ноћи биће расподељено у хуманитарне сврхе. Милион динара добиће 200 породица са статусом избеглица, по 5.000 динара за сваку.

Институт за здравствену заштиту мајке и детета добиће два и по милиона динара, а 578.000 динара намењено је за помоћ центрима за рехабилитацију бивших зависника. Новогодишњом хуманитарном акцијом обухваћен је и Геронтолошки центар те ће са два и по милиона динара бити финансирана набавка постелине и друге неопходне

опреме, а 3.444.000 динара биће искориштено за набавку два возила прилагођена за превоз особа с инвалидитетом.

КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 29.12.2010, Страна : 22

НОВИ САД - У Војводини ће од данас још 68 избегличких породица добити жељени дом. Они су добили куће, обезбеђене посредством покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним људима. Ове године је тај фонд обезбедио 47 милиона динара за откуп 73 куће у Војводини, у које су усељене избеглице.

МЕНТОРИ ЗА РОМСКА ПИТАЊА У НАЈСИРОМАШНИЈИМ ОПШТИНАМА

Политика, Датум : 29.12.2010, Страна : А8

Они ће побољшати приступ младих Рома образовању који ће, по завршеном школовању, стицати занимање и тако се укључити у свет рада

У први разред основне школе уписује се од 10 до 20 одсто ромске деце из једне генерације. Неки од њих напусте школу већ после неколико месеци, а већина не дочека пети разред. У одељењу су „невидљиви” за другу децу, а наставници се труде да „проблем” што пре пребаце у следећи разред, тако да је чест случај да ђаци стигну до петог разреда а да не знају да читају нити пишу.

Да би се изменила оваква образовна статистика ромске популације, а у оквиру увођења инклузивне праксе у школама, у 58 најсиромашнијих општина у Србији ускоро ће почети са радом 28 ментора за ромска питања.

– Пројекат „Пружање унапређених услуга на локалном нивоу” (Delivery of Improved Local Services – DILS) финансира се из средстава зајма Светске банке и обухвата четири компоненте међу којима је и подршка увођењу иновативних решења заснованих на Закону о основама система образовања и васпитања, преваходно у делу инклузивног образовања (образовања ромске деце, деце са инвалидитетом и сметњама у развоју, сеоске, расељене и сиромашне деце).

Пројекат иначе истовремено спроводе министарства здравља, просвете и рада и социјалне политике. Планирано је да се побољша приступ образовању тако што би се створило окружење у коме ће се деца уписати у школу, добити квалитетно образовање у складу са њиховим потребама и способностима, остати у систему и стећи одређено занимање које води укључивању у свет рада – објашњава Зденка Миливојевић, координатор за ромске грантове ДИЛС/ РЕФ пројекта Министарства просвете.

Када је реч о образовној инклузији Рома, општине које су изабране добиће и финансијску и стручну подршку.

– Дужност ментора биће да у прва три месеца ангажовања дају подршку општинским тимовима како би се дефинисале које су то потребе на локалу и да се тако направи предлог пројекта за који ће Министарство просвете одвојити одређена средства за наредну годину. Тачно је да на локалу већ постоје, да тако кажем, „ромске структуре” – педагошки асистенти, рома координатори, постоје ромски медијатори везани за здравље, национални савет у већини општина има своје канцеларије, а ментори ће радити заједно са њима, као и са ромским родитељима – објашњава Миливојевић.

Радиће се у седам области: потпуни обухват ромске деце, квалитет образовања, смањивање осипања деце из школе, десегрегација, решавање проблема дискриминације, увођење ромског језика у образовање и стварање локалних акционих планова.

– Обично се у једној генерацији која је стасала за полазак у школу упише 10, највише 20 одсто деце. Циљ је да ромска деца буду уписана 100 одсто. Идемо на то да добију једнак квалитет образовања као и остали ђаци и да се индивидуални образовни план користи онолико колико је потребан за свако ромског ученика, било да је у питању надарено или дете које има проблем са српским језиком – објашњава саговорница.

Она каже и да подаци показују да деца већ после првог разреда, а често и после првих месец дана напуштају школу и да најчешће након четвртог разреда просто „нестану” из образовног система.

– У овом тренутку имамо 2.300 ромске деце уписане школске 2010/2011 у ових 58 општина, а више од 10.000 ромске деце узраста за први разред је остало ван система. Они су наша циљна група. Желимо да се то осипање сведе на минимум.

Радићемо и на десегрегацији. У Србији имамо школе са одељењима у којима су само ромска деца, чак имамо и етнички чисте школе. На пример и једној школи у Нишу је 95 одсто ромске деце, а осталих пет одсто уђу па изађу кад виде да су ученици Роми у већини. Такође ће се радити на стварању могућности да се ромска култура и идентитет ромске националне заједнице препозна и прихвати и тиме што ће се ромски језик и студије ромологије, које су већ развијене на одређеним универзитетима у Србији, укључити на одређени начин у образовање – каже Зденка Миливојевић.

Она појашњава да је тачно да су циљна група ромска деца од три до 19 година, али да то не значи да ће се правити нова сегрегација. Поента је да ромска и неромска деца буду укључена заједно, како кроз школске, тако и кроз и ваннаставне активности – утакмице, игре, забаве, целодневне боравке...

Миливојевић каже и да је у школама заправо најмањи проблем са децом, већ да је главни проблем у наставницима, који имају ниска очекивања од ромских ђака (превођење из једног разреда у други по систему „само да те не гледам” или „ево ти два само да прођеш”), а посебно осетљиве категорије са којима ће се радити су ромске девојчице.

PRESS CLIPPING

Четвртак 30.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КРОВ ЗА 20 ПОРОДИЦА

Вечерње Новости, Датум : 30.12.2010, Страна : 21

ЗАВРШЕНА ЗГРАДА ФИНАНСИРАНА СРЕДСТВИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

СМЕДЕРЕВО - Кључеве нових станова изграђених средствима Европске уније за социјално угрожене породице јуче је добило 15 породица расељених, једна избегличка и четири социјално угрожене породице.

Зграда са 20 станова изграђена је у оквиру програма за становање у заштићеним условима, а део је пројекта ЕУ за претприступну помоћ, реализованог у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Републике Србије и УНХЦР.

Вредност радова је 375.000 евра, а град је поконио и опремио земљиште.

- Ово је најбољи новогодишњи поклон и један од најбољих начина за решавање избегличких питања. Србија је, нажалост, и даље прва у Европи по броју избеглих. Имамо близу 60 колективних центара у којима живи 4.700 људи. До сада су изграђена 682 оваква објекта за 2.000 избеглих и интерно расељених - изјавио је Расим Љајић, министар за рад и социјалну политику.

Поред ове зграде, ускоро ће почети и изградња још једне са 20 станова у оквиру истог пројекта. Према најавама, требало би да прими станаре најкасније у ово време наредне године.

Уручењу кључева новим станарима присуствовали су и Томас Њоки, представник делегације ЕУ у Србији, Едуардо Арболеда испред УНХЦР, Светлана Велимировић, заменик комесара за избеглице, и Предраг Умичевић, градоначелник Смедерева.

Антрфиле : УТОЧИШТЕ

У Смедерево се после ратова на простору бивше државе доселило око 18.000 избеглих и расељених. Још око 350 избеглих смештено је у колективном центру у Радинцу, некада највећем избегличком кампу на Балкану.

КУЋЕ ДОБИЛО 68 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Пресс, Датум : 30.12.2010, Страна : 15

НОВИ САД - Председник Владе Војводине Бојан Пајтић уручио је јуче у Новом Саду кључеве од кућа за 68 избегличких породица у покрајини, које су обезбеђене посредством покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима.

У оквиру покрајинског програма трајног збрињавања породица избеглих и расељених откупљене су куће у општинама Сомбор, Суботица, Апатин, Шид и Панчево, а та акција остварена је уз помоћ београдске Канцеларије УНХЦР-а.

Напоменувши да су хуманост и брига о људским животима били пресудни мотив када је пре неколико година донета одлука о формирању тог покрајинског фонда, **Пајтић је рекао да је тим програмима у Војводини до сада обезбеђено 668 кућа и збринута 3.000 људи.**

Следеће године, како је планирано, требало би да буде додељено још 120 кућа широм покрајине, од којих ће половина новим власницима бити предата већ у првом кварталу, рекао је Пајтић.

Републички комесар за избеглице Владимир Цукић, на свечаности одржаној у холу Владе Војводине, истакао је да је, захваљујући сарадњи између покрајинских органа и УНХЦР-а, омогућено да за 970 милиона динара буде купљено 570 кућа, као и да се обезбеди грађевински материјал онима који су сами купили куће, али нису имали довољно новца за њихово реновирање.

Директор покрајинског Фонда за избегла, расељена и прогнана лица Радомир Кукобат рекао је да је ове године тај фонд обезбедио укупно око 47 милиона динара за откуп 73 куће у Војводини за трајно збрињавање избегличких и породица расељених и доделио два пакета са грађевинским материјалом, вредна по 5.000 евра.

УГАЉ

Вечерње Новости, Датум : 30.12.2010, Страна : 21

ПОЖАРЕВАЦ - Привредно друштво "Термоелектране и копови Костолац" поклонило је јуче 60 тона угља ромским породицама, које су недавно усељене у нове куће у Узун-Мирковој улици у Пожаревцу.

Реч је о 21 породици избеглица са Космета, за које је ново насеље подигнуто сарадњом ЕУ и локалне самоуправе. Угаљ су добили на иницијативу начелника Браничевског управног округа, Горана Петровића. Влада Србије обезбедила им је намештај и постељину, а град пакетиће за 48 малишана.

ПОКЛОН ЗА ОБОЛЕЛЕ ОД ПАРАЛИЗЕ

Данас – Браничево, Датум : 30.12.2010, Страна : 4

Пожаревац - Заменица градоначелника, Вукица Васић је Маријани Перовић, оболелој од церебралне парализе, уручила нова инвалидска колица са сопственим погоном, вредна 300 хиљада динара, поклон града Пожаревца, као наставак кампање подршке лицима са посебним потребама.

Такође је деци смештеној у Центру за децу ометену у развоју уручила новогодишње поклон пакете, као и свим малишанима у новосаграђеном насељу за избегла и прогнана лица са Косова и Метохије. Деца су овом приликом извела пригодне новогодишње програме.

ВРАТИЋУ СВЕ ПРОГНАНЕ СРБЕ НА КОСОВО

Политика, Датум : 30.12.2010, Страна : А6

ИНТЕРВЈУ: БЕЏЕТ ПАЦОЛИ, председник Алијансе за ново Косово

Север Косова требало би да има економску аутономију. – Дика Мартија нисам видео две деценије

Лидер Алијансе за ново Косово и по многима најбогатији Албанац на свету Беџет Пацоли, са сталним боравком у швајцарском Лугану, наметнуо се на ванредним косовским парламентарним изборима као кључна фигура у конституисању нове власти чији се епилог очекује у другој половини јануара нове године.

Са освојених 7,1 одсто гласова, са својим АНК, на петом је месту међу албанским странкама и у прилици је да поставља постизборне услове у покушају да формира коалицију са прворангираним Хашимом Тачијем.

Пацоли који каже да ће се у формирање нове косовске владе удружити са премијером у оставци Тачијем, али не и са онима који немају чисту биографију својевремено је био означен као један од највећих спонзора ОВК.

Овај албански тајкун, којем је својевремено швајцарска тужитељка Карла дел Понте упала у компанију „Мабетекс”, спреман је, каже, да све паре уложи у независно Косово, које без одуговлачења Београд треба да призна. Србе не види као мањину, јер по њему сви су – једнаки. Пристао је на разговор за „Политику”, иако се са породицом налази у Алпама где је на одмору.

Говорите како хоћете у владу са Тачијем и његовом Демократском партијом, али не и са Харадинајем. Да ли је то због тога што је лидер Алијансе за будућност Косова поново у хашком притвору због тешких оптужби које му се стављају на терет?

Спреман сам да после 9. јануара седнем са победником избора и разговарамо као професионалци, који имају снагу и вољу да раде за добробит државе. Немамо црвену линију, без обзира на то о којој је партији реч. Немам проблема са Рамушом, већ са корумпиранима и онима који заузимају фотеле и злоупотребљавају их за личне интересе. Такви људи нису само у Алијанси за будућност Косова (АБК), већ и у свим косовским партијама. Није искључено да и у мојој странци има таквих. Али не бих да будем за истим столом са људима који имају мрљу у својој биографији. Не спомињем имена, али сматрам да уколико и Харадинајева алијанса буде у коалицији са нама, наш простор за деловање ће бити јако сужен. Наглашавам, нама није стало до фотела, али нам је стало до пуног доприноса за све грађане, без обзира на то о којој је националности реч. Али у случају такве коалиције бојим се да бисмо били само део свега тога на уштрб оних који треба много боље и пристојније да живе.

Да ли се колебате у удруживању са Тачијем, посебно након објављивања извештаја специјалног известиоца Савета Европе о трговини органима који је узбуркао јавност?

Не, барем док не постоји бар једна судска одлука, која би за мене била важна.

Уверен сам да од тог извештаја, у којем је Тачи означен као централна фигура, нема ништа. Живим на Западу и уверавам вас да ту нема истине.

Препознајете ли себе у изјави одлазећег премијера, који каже да ће открити бројна имена Албанаца који су посредно допринели појави Мартијевог извештаја?

Читао сам о томе. Али не верујем да ће изаћи са тиме. Чак и не размишљам да би се моје име могло наћи на том списку. Уосталом, први сам подигао глас након те афере. Тачно је само, да сам у својој књизи „Са изазовом на изазов”, која је недавно изашла писао о добром понашању Дика Мартија. У књизи сам упозорио да Марти може направити скандал, с обзиром на његову репутацију комунисте. Грешка је што моје

упозорење на Косову нису озбиљно схватили, а биће потребно пуно времена и залагања да се исправи велика штета после његовог извештаја.

Прича се да у Лугану станујете на само седам стотина метара од Дика Мартија?
Мартија нисам видео последњих 20 година. Уосталом и Карла дел Понте је у мом комшилуку.

Шта ћете тражити у новој власти?

Место председника државе. Без тога не улазимо у коалицију. Али и министарства економије, здравља и најмање још једно, јер смо сведоци да ту ништа није урађено.

Колико ћете Срба вратити, ако се зна да је за десет година од 250.000 враћено тек негде око 10.000?

Вратићу на Косово све Србе. Косово мора бити мултиетничко и оно ће само као такво бити занимљиво за страна улагања. Али само јака држава биће спремна да прихвати све оне који би се вратили и који ће заједно са Албанцима и осталима, делити добро и зло. Наглашавам морамо много да уложимо у економију, али и у владавину закона, који мора бити једнак за све.

Да ли то значи да ћете као председник Косова кривично гонити и Тачија, ако се покажу тачним наводи Дика Мартија?

Закон ће бити једнак за све и нико не може да буде изнад закона.

Северни део Косова снажно се одупире укључивању у косовски систем, како видите његову будућност?

Волео бих да то буде слободна економска зона, у коју би јаки инвеститори улагали. Планирамо да се уложи велики капитал, где би за почетак било отворено најмање две до три хиљаде радних места. Север би имао економску аутономију.

Али ипак под ингеренцијом Приштине?

Не говорим политички, већ из економског угла. Моја партија има веома добар план у вези са тим питањем.

Шта очекујете од будућих преговора Београда и Приштине?

Још пре три године сам рекао да је срећа да људи разговарају, а не да ратују. Очекујем пуно од разговора. Али Београд мора да прихвати реалност да је Косово држава. Отворена је за све добронамерне људе, а у Србији верујем да су то одавно схватили. Шаљем јасну поруку да са признавањем не треба више одуговлачити.

Срећете ли се пословно или приватно са српским политичарима или онима који су у свету бизниса као и ви?

У последњих десет година нисам се ни чуо, а ни видео са људима који у српској политици или бизнису нешто значе.

Али зато у амерички „Бондстил” улазите, што би се рекло, без куцања?

Не, јер ја сам човек од градње, а не од продаје. Они имају своје канале. Не бавим се трговином, јер ја све чиним да иза мене остане нешто што ће се видети. У трговини никада нисам себе нашао. А у плану ми је да изградим и Приштину и Грачаницу, да повежем Београд, железнички и друмски и са Дечанима и Пећи, Урошевцем, за добробит свих грађана који живе на Косову. А који ће се слободно и без трукне страха

кретати и по Косову и по Србији. Спреман сам сав новац који имам, да уложим ту, где сам рођен.